
UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 13 02 08 006 5

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

BM 755 V48A3 1899
Vital, Hayyim
Shivhe Rabi Hayim Vital

FELDHEIM'S

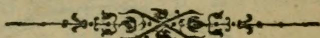

ספר

שבחי ר' חיים וויטאל

כולל

ענינים נאמנים . נוראים ונפלאים אשר נמצא בכתבי רבינו הגדול והקדוש . איש האלהי מרן חיים וויטאל זצוק"ל . אשר רשם לו בכתב ידו הק' ממש כל קורות ימי חייו וכל המוצאות אותו עם רבו רבינו האר"י ז"ל וזולתו נ"ע . אשר תתפעל נפש כל קורא . וכל לבב הוגה ימלא רגשות קודש וחרדת אלהים :

יצא לאור זה רבות בשנים . ורבים כמהים וצמאים לדברי קדשו . ובל יראו ובל ימצאו . ואי לזאת נדפס עתה מחדש כליל ביופי ובהדרת קדש :

לובלין

בדפוס של הר' אברהם פעדער נ"י

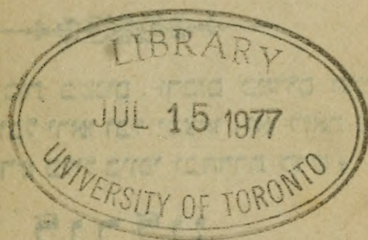
שנת תר"ס לפ"ק

ШВУХЕ РАБИ ХАИМЪ ВИТАЛЪ

Жизнь и дѣяніе Хаима Витала

въ Тип. А. Федера, въ Люблинѣ 1899 г.

Дозволено Цензурою
Варшава 28 Сентября 1899 г.

BM
755
V48A3
1899

ב"ה הועתק אות באות מכי"ק של רבינו מהרח"ו ז"ל וזה לשונו הק':

בשנת חמשת אלפים ושלש מאות וא' ליצירה. בהיות אבא מארי עדיין בחוץ לארץ. נתארח אצלו ת"ח אחד גדול בדורו ושמו ר' חיים האשכנזי ואמר לו דע כי אתה עתיד לילך לארץ ישראל. ותשכון שם על כל פנים. וגם יולד לך בן וקראת שמו חיים בשמי. והוא יהיה חכם גדול שלא יהיה כמוהו בדורו. ואחר שתי שנים שבא אבא מארי לארץ ישראל נולדתי אני. והיא היתה שנת הש"ג ליצירה:

שנת שי"ד לפ"ק. הייתי בן י"ב שנה. והיה חכם אחד גדול בקי בחכמות שרטוטי היד. והביט בשרטוטי כפות ידי ואמר לי דע כי בהיותך בן כ"ד שנים. יבואו הרהורים רעים בלבך. להתבטל מעמך התורה שתי שנים ומחצה. ואח"כ יזדמנו לפניך ב' דרכים הא' לג"ע והא' לגיהנם. ואז הבחירה בידך ואם תבחר בדרך גיהנם לא יהא בדורך רשע גדול כמותך: ואם תבחר בדרך גן עדן תעלה בחכמה וביראת חטא על כל בני דורך דבר לא ישוער:

שנת השי"ז לפ"ק. צוה מהר"י קארו יצ"ו למורי הר"מ אלשיך בשם המגיד הדובר בו. שיזהר בכל יכולתו מאוד ללמדני: שאני עתיד לישאר אחריו בדור ממ"א מקומו. ודבר זה הזהיר גם לי ג"כ בשם המגיד והיה אומר שאלי העולם מתקיים בזכות אבא מארי ע"י התפילין שהיה שתג. ואלי העולם הוא מתקיים על ידי:

שנת השכ"ה היה בצפת חכם א' גדול. ושמו ר' לפידות אשכנזי והיה יודע עתידות אמתיות. ע"י שהי' מביא לפניו נפש חי או נפטר הפי"ו משנים קדמוניות והיה מגיד לו כל חפצו. ויום אחד הלכתי אצלו על ענין אחד ולא נהג בי כבוד כלל כי לא הכירני מקדמת דנא. וליום המחרת חזרתי לביתו. וכראות אותי תיכף קם על רגליו וכבדני כבוד גדול ואמר לי מחול לי על אשר אתמול לא נהגתי בך כבוד. כי לא הייתי מכיר ערך נשמתך עד אמש בלילה כשהודיעוני מעלתך. ועתה איעצך עצה טובה שתסיר מחשבותיך מעניני עוה"ז. וכל מחשבותיך יהיו לעלות במעלות מראות כפי עלם גדולת נפשך דבר לא ישוער. ולכן צריך שלא תחשוב עצמך לנפש שפלה אלא לנפש גבוהה מאוד כי כן הוא האמת ועי"כ תתחזק בעבודה. וכמו שמצינו בחזקיה. ודע שאין בידך שום עון רק אחד ותמול שלשום ג"כ בא לידך מקרוב ואם תתקן זה הענין תעלה מה שלא ישוער. וכשבאתי אחר זמן לפני מורי ז"ל דיבר לי ככל הדברים הנז"ל ואז הגדתי לו מה שסיפר הר' לפידות ומצאו דבריהם מכוונים:

שנת הנז' היתה אשה אחת בקיאה בטיפות השמן על המים ואמרה לי נבהלתי מאוד ממה שראיתי בשמן הזה. כי אתה עתיד למלוך על ישראל בלי שום ספק. וכמדומה לי שזה יהא בעיר שעל שפת הים כגון צידון או טבריא ומעולם לא ראיתי אדם גדול כמוך במעלה בכל הדור הזה בחכמה זו על ידי לחש השמן:

שנת של"ו היתה אשה חכמה מדברת עתידות וגם היתה בקיאה בחכמת טפות השמן. והי' מאומתים כל דבריה. ושאלו ממנה על השמן בלחש כמנהג על השנה בחכמת הקבלה ולא ידעה להשיבני עד אשר לבשה רוח קנאה ותתחזק בלחשים ותקם על רגלה. ותישק רגלי ותאמר תמחול לי כי

לא

לא הייתי מכרת גדולת נשמתך והנה אינך מערך נשמות הנז' זה הדור כי אם מדורות הראשונים התנאים כפי מה שראיתי בשמן הזה והנה תשובה שאלתך הראו לי בשמן הזה כתובה באותיות בזה הלשון. הנה על האיש זה השואל המשילו רז"ל במדרש שיר השירים על שלמה המלך ע"ה לבאר מים חיים נובעין ומתוקין מאוד עמוק עמיק מי ימצאנו. ואין אדם יודע לשאוב ממנו עד שבא פקח אחד וקשר חבל בחבל וירד ושאב מן אותה הבור ולמה לידע החכמה אותה הנקראה קבלה. ועליה אתה שואל. ודע כי השיג אותה כענין שמש"ל הנז"ל מה שלא השיג שום חכם מהקודמים אליך מכמה דורות וזה יהיה על ידי חכם אחד גדול שיבא בסוף זה השנה לצפת מצד דרום כמו ממצרים והוא ילמדך זאת החכמה עכה"ד. וכן היה שבשנה ההיא בא מורי ז"ל מן מצרים ולמדתי ממנו חכמה זו:

שנת השל"א התחלתי ללמוד עם מורי ז"ל. ובזו השנה מסר לי מורי יחוד אחד ושלחני למערת אביי ולמדתי שם ביחוד ההוא ונדבקתי בנפשו ודיבר עמי אותם הדברים שכתבתי בקונטרס אחד באורך יעו"ש:

שנת השל"ד בא הר"ר מסעוד הכהן מן דרעא לצפת וסיפר לי כי בצאתו משם הלך להפטר מאדם אחד גדול הדור שהי' יודע עתידות ושמו אברהם שלום ואמר לו לך לחיים ולשלום ואמר לו פירוש הדברים שיבא אצלי הר' חיים ויתן לי שלום משמו. ונתן לו כל הסימנים אשר בי. ואמר לו אמור לו בשמי כי הוא משיח בן יוסף וילך לירושלים וישכון שם שתי שנים בהכרח. אך בשנה השלישית הבחירה בידו אם ירצה ידור שם. ואחר השנה ראשונה תחל רוח ה' לפעמו. ומאז ואילך יהי' עליו מחלוקת בין אנשי ירושלים והגליל ואנשי מצרים יסייעו לירושלים אך עם כל זה אנשי הגליל ינצחו ויחזירוהו לדור שם בגליל ושם יתקבצו אליו אלפים ורבבות מישראל וימלוך עליהם וילמדם תורה ואח"כ אני אלך לשם ואהיה משיח בן דוד והוא יהיה משיח בן יוסף אם יזכה הדור לכך. ויזהר שכשילך לירושלים לא יקבץ עמו אנשים כי ימשך לו מזה נזק גדול וגם כי יכנס בבית הסו' לסיבה זו. ומה שאמרו חז"ל על משיח בן יוסף שיהרג אני אשתדל בכל כוחי להצילו מאותה הגזירה כי עליו נאמר חיים שאל ממך נתת לו פירוש כי משיח בן דוד ישאל מהשי"ת שיתן חיים למשיח בן יוסף הנקרא חיים והשי"ת יתן לו חיים:

שנת השל"ו הלכתי למצרים. ובא ה"ה מן דרעא וסיפר לי ככל אשר סיפר לי הר' מסעוד הנ"ל משם הר' אברהם שלום הנ"ל:

שנת השל"ח הייתי דורש בירושלים בקהל ביום שבת בבוקר והיתה שם אשה אחת אחות ה"י משען וספרה כי כל זמן שהייתי דורש ראתה עמוד של אש על ראשי ואליהו ז"ל מסייעני מימיני וכאשר גמרתי מלדרוש נסתלקו שניהם. גם בדמשק ראתה אותה האשה עמוד של אש על ראשי בהיותי ש"ץ ביום כפור בתפלת מוסף בקהל אסקליין. והאשה הנ"ל רגילה לראות מראות בהקיץ וצודקת ברוב דבריה מזמן קטנותה עד ימי גדלותה:

שנת השל"ט כשהייתי בירושלים יום א'. בא אלי בבוקר השמש של בית המקדש והיה שונא היהודים בטבע. ויבא אלי וינשק ידי ורגלי וירצה פני שאברכהו ושאכתוב לו שנים או ג' תיבות מכתב ידי יהי' איזה דבר שיהי' בכדי שיתלהו על צוארו כעין קמיע. ושאלתיו מה נתחדש עליך עתה כי אני יודעך שאין זה דרכך. ויאמר לי הנה כה ידעתי כי איש אלהים קדוש אתה. כי אני משמש בבית המקדש וזאת הלילה כחצות יצאתי מפתח בית המקדש להטיל מים

בעזרה

נעזרה והיה שירה מאד כלהרים. ונשא עיני והראה אותך פורח באויר ושוטט על בית המקדש שעה אחת. ואתה הוא בעצמך בלתי שום ספק כלל וכלל:

שנת מ' בא איש אחד מן אשור לצפת ושמו ר' אבא ושאל עלי. ויאמרו לי הנה הוא בירושלים ויספר להם ככל הדברים הנ"ל. ומשם בא לירושלים ויבא לביתי וינשק ידי ורגלי. ויאמר לי הנה כשיצאתי מאשור נזה לי חכם גדול ואיש אשר שם והגיד לי שמי ושבחיו והוא חסיד גדול יושב לבדו יחידי ומתבודד ואינו רואה פני אדם. ואליהו ז"ל מצוי עמו ויצוני שאדרוש שלומך משמו. ואומר לך כי כל מה שהגיד לך רבך הרב האשכנזי. בענין גלגול נשמתך ומעלתה הכל אמת ויציב. ואל תתייאש מהם כי הכל יתקיים ואלו היית יודע גדולת נשמתך היית מתבהל. ולכן אל יליזו מעיניך דברי רבך כי טובה גדולה עתידה לבא לישראל על ידך ואם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה. וכל ימיו הוא חושק לראות פניך אלא שאין בו כח כי הוא זקן ושבע ימים:

שנת השי"ג בא מן פרס איש אחד ושמו ר' שאלתיאל אלשיך. ורואה מראות בהקיץ והוא נבון וחסיד ומתענה כל ימיו. ואמר לי כי תמיד מראים לו שגאולת ישראל תלויה בי ע"י שאשיב את ישראל בתשובה ומודיעים לו מעלת נפשי. וגם עד עתה שנת ש"ע כותב לי אגרת על מראותיו בעניני נפשי ועניני הגאולה התלויה בו:

בשנה ההיא היה מורי הר"מ אלשיך קובע מדרשו בחצר אשה אחת אשכנזית ויום אחד ראתה אותו יושב ומצטער ותשאלהו על מה מצטער. ויאמר לה איך לא אצטער על תלמידי הר"ר חיים שאינו רוצה ללמדני חכמת הקבלה. ותאמר לו וכי תלמידך גדול ממך ויספר לה איך בהיות מורי ז"ל היה קיים הלך אצלו יום אחד ויבך ויתחנן לו שילמדהו חכמת הקבלה הוא בעצמו שלא ע"י אחר. ויסיבהו כי הוא לא בא לעולם אלא ללמדני לי לבדי ואי אפשר שתתגלה חכמה זו כי אם ע"י ואמרתי לו שיתכן אחר שהייתי רבו אהיה תלמידו. ויאמר לו הלואי שתזכה להיות תלמידו כי לולא אמרו ז"ל בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו הייתי אני בעצמו מתקנא בו על עולם המעלה שעתיד לעלות דבר לא יסופר:

בשנת הש"ז חלתה אשתי חנה חולי גדול וביום שבת היתה נוססת בלי שום הרגש ובליל מ"ש נתקרבנו אצלה לראות יציאת נשמתה. ופתאום פתחה פיה ותברך ברכת עצי בשמים. ונשאל אותה מה ענין ברכה זו ותענה בקול נמוך כאוב מארץ. ותאמר דעו כי כעת עתה הוליכו נפשי לגיהנם ראיתי שהיו מבערים האש שנכבה בשבת והרחתי ריח אש וגפרית הרבה. ואח"כ הוליכו נפשי ונפשות אחרים לגן עדן לשדה שלפני גן עדן ובו אילני הדס כדי שנריח ריח טוב להעביר רוח הגפרית של גיהנם ואז ברכתי ברכת עצי בשמים. אח"כ חזרתי פניהם שיוליכוני עוד לג"ע לראות מקום בעלי והוליכוני לג"ע והכניסוני בתוך חצר גדול וכולו נטוע אילני בשמים ופירות טובות. ובאמצע החצר בריכות מים גדולה נובעת מים חיים ובאמצעה סילון גבוה שדרך בו עולים המים הנובעים מלמטה למעלה עד האויר בחוזק וחוזרי' וממלאים הברכה במימי הסילון הזה עששיות כעין זכוכית של זהב וכסף עולות ויורדות במים ההם. ואומר אליהם מה אלה ויאמרו לי אלו האשישיות הם נשמות בניך שמתו בקטנותם ועומדים תמיד במימי בריכות אביהם בג"ע. כי כל החצר הגדול הזה וכל מה שבתוכו הוא חלק אביהם בג"ע. אח"כ ראיתי בצד אחד בחצר סולם אחד שבו עולים לעלייה אחת למעלה כאותו צד. הוא כעין אכסדרה מקורה בגג. ובו ג' כתלים והכותל הרביעי פתוח לרווחה כדי לראות משם בתמוני אילני החצר. ובבכה

ת"ח יושבים בעלייה הנ"ל לומדים עם בעלי וראיתי שם תלמיד חכם אחד מעוטף בטלית יושב שם ושאלתי עליו ואמרו לי זה הוא הרב האר"י ז"ל אשכנזי רבי של בעליך. ואמרתי להם ואיך הוא ישיבתו שלו בפני עצמו. ואמרו לי כי שם בג"ע תמיד הוא קובע ישיבתו עם בעלי. ורציתי לעלות בסולם לראות מקום בעלי אשר הוא יושב ולא הניחוני ואמרו לי שאין לך רשות ליכנס אפי' בשום בית מכל הבתי' שבחצר ומכל שכן בעלייה זו כי כולן הם חלק בעליך פה בג"ע. ואילולי שזכית להיות אשתו לא היו מניחין אותך ליכנס אפי' בחצר והנה הר' גדליה הלוי בעלי אהוב בעלי עולה בסולם. ויקלוף בעלי ויגער בו ויאמר לו לך רד מהר מזה כי אין לך רשות לעלות וילך לו ובכלותה לדבר נאלמה כבראשונה עד הבוקר ואז פתחה עיניה וחזרה בדעתה ונשאל אותה אם היא זוכרת הדברים שאמרה ליל מו"ש ותאמר כי אינה זוכרת שום דבר כלל. ונראה שזה היה לאר' גדליה לפי שבאותן הימים הייתי בכעס עמו :

שנת השס"ד חליתי אני בעצמי חולי גדול לא ישוער וישבתי סך כ"א יום בלי שום הרגש וחושים כלל. ובליל כ"ב היה מוצאי שבת ויתעכבו אלי אנשים הרבה לראות יציאת הנפש. ואמרו שבתחלת הלילה פתחתי פי ד' פעמים כענין יציאת הנפש ואח"כ פתחתי עיני והבטתי כנגדי בכותל מזרחי וראה שם שני עמודים של אש האחד מאש אדומה והשני מאש ירוקה כעין עשבים. והשתחוי נגדם והייתי מביט בהם עד חצי הלילה ואח"כ נסתלקו משם ויעמדו בכותל צפוני עד אור הבוקר ועיני לא אצלתי מהם כל הלילה ואני מוטל על ערש דוי בלי הרגש כלל. והאנשי' אשר היו השבו בהשתהותא והבהבהבותי היה בסכנה על דרך מאמרם ז"ל בחייה' אינן רואין אבל במיתתן רואין. ואמרו לי מה אתה רואה ואמרתי להם שהיו אומרים לי שעדיין לא הגיע זמן פטירתי כי לא נגמר עדיין בנין ביתי בג"ע כי הוא בנין גדול מאוד ואני הייתי כאבן דומם ויהי בבוקר שכחתי מה שאמרתי להם להאנשים אבל זכרתי כל מה שאירע לי בענין שני העמודים. ויוסר ממני המחלה נגמרי וחזרו כל חושיי במקומם זולתי חוש הראות כי נשארו עיני כהות נגמרי עד שבעה ימים · ואח"כ התחלתי לראות מעט מעט עד השלום ארבעים יום ומאז והילך עיני כהות כאלו עננים נגוני שלהביות מן אותן העמודים נגד עיני עולים ויורדים רצא ושוב. ואחר זה בשנה א' הלכתי אצל אהייה הגל פליל אחד מכשף הנקרא שייך נין איוב בקי מאוד ברפואת הניזוקין מן השדים. ורציתי להקור את הכמתו וגם לשאול לו על כהות עיני וכשהגעתי לפתח חצרו מבחוץ וכו' היה בביתו ושי' ביתו ממולא אנשי' ונשי' גדולי הערך. והנה נער קטן יוצא ואמרתי לו לך נא אמור אל השייך כי איש יהודי רוצה ליכנס הן לו רשות ויכנס הנער והנה השייך יוצא בחיפזון ויאמר לי הכנס חכם היהודים למה אדם גדול כמוך טורח לבא. והלא היית שולח נער שלך אלי הייתי אני רץ לביתך ויכבדני כבוד גדול ויושיבני במקומו והוא יושב לנגדי והתמהתי מאוד יען כי מימיו לא הכירני גם כל הגוים אשר שם התמהו מאד ויאמר להם לכו לכם כי כל זמן שהרב יושב בכאן איני יודע להשיב לכם וילכו להם אז שאלתי ממנו בנחת ובלחש המנהגו ולא היה יודע להשיבני כלל. וינסה בכל מיני הכמותיו ולהשיב ולא הועיל אז אמרתי לו אם כן מא"ר שאינך יודע להשיבני איך ידעת להכירני מבלי הקדמת הידיעה. ויאמר לי זה סיבה לזה והיא כי אני משתמש בהשבעות ושם הודיעוני מעלתך ואמרו לי כי הנה אדם גדול וקדוש עליון יהודי בא

אליך

אליך ואנו אין בנו כח לעמוד פה עמו מיד היניחוני והלכו להם. והנה אני רואה אותם עומדים על ההר שכנגדנו עד שהלך אתה ולכן לא אדע להשיב התשובה שאלתך שאין כל ידיעתי אלא על פי שבעה המלאכים האלה והרי הלכו להם:

שנת השס"ז היה ר' כלב מתפלל תפלה ערבית ליל מוצאי שבת בביתי ועדיין לא הדליקו הנר בביתי ובקומי להתפלל בעמודה הש"ץ ראה בהקיץ בעיני' פתוחות עין אחת גדולה כשיעור טפח עומדת על ראשי ומאירה מאוד ונתערבב בתפלתו:

שנת השס"ט בחול המועד של פסח הלך ר' סגורא לבית פלול אחד בקי בגורל החול ובראיית השדים. ושאל בתחלה בגורל החול בלחש כמנהגו ושאל מי הוא הרב ר' חיים המקובל והשיבהו אין אתה שואל עליך אלא על זולתך והוא איש עליון מאוד וכל היום מהרהר בלבו ומתעצב על ענין אחר שהוא מצפה עליו שאין הענין הסיני מיסוד האש והעפר אלא מיסוד הרוח והעפר ושמים:

ותהיה אחרית הענין טוב מאוד. אח"כ שאל בשדי המראה של זכוכית ובאו שם שבעה מלכי שדים ושבעה המשרתים שלהם ואח"כ באו עוד שבעה משרתים אחרים וכן אח"כ שבעה ואח"כ עוד שבעה עד שהיו כולם כ"ח מלכים ושרים זולת השבעה משרתים הנ"ל אשר הם עומדים נצבים לפני המלכים תמיד. ואותן הכ"ח מלכים יושבים על כסאות זהב ואבנים טובות ומרגליות ומוכתרים בכתרי זהב ואבנים טובות ומרגליות ויצו להביא את דיוקני הנ"ל קמרינא ובביאה קמו כולם לנגדי ויתנו לי כסא אחד משלהם ויפצרו בי מאוד ולא ישבתי בו ולא עוד אלא שנתרחקתי מאצלם כדי שלא אטמא בהם. ושאל אחד מהם על מה זה נולד בעולם וגם אם תבוא הגאולה בימיו. ויען א' מהמשרתים של המלך השולט בי"ס הזאת ויאמר איך תבקש הגאולה וביניכם עבירות גדולות וגם שנאת חנם ועיוות הדין והמעטת צדקה ליתומים ואלמנות. והנה מהיום אשר נולד האיש הזה בעולם טובה גדולה באה לכם והתחיל העולם להאיר כי הוא אדם גדול מאוד ועליון בשמים ויכול בתפלותיו לבטל כמה גזירות רעות ולגזור גזירו' טובות כרצונו. (ואם ירצה להדביק ב' כתלים זו בזו הוא יכול להדביק) וכל זה מפני שאינו חושש כלל בזה העולם אפי' למאכלים וכל עסקו בעניני עוה"ב וכבר טרח הרבה להשיבכם בתשובה ואין שומעין לקולו ואלו הייתם שומעין כמה טובות היו באים עליכם ובצפת אנשים יש פה דמשק שסובלין אותו וכן הם גרמא בניזוקין ושלא ישמעו העם את דבריו שישובו בתשובה. ולא יחוש להם כי כולם יפלו תחת רגליו והם אינם מכירין מעלתו. והנה צרות רבות יש לכם ועוד עתיד לבא עליכם צרות רבות גדולות לפי שאינכם שומעין תוכחותיו ודרשותיו ואחר הצרות הבאות יפלו הארבעה מדינות והם הראשונה מלטא. ואח"כ תבא הגאולה. אמנם אי אפשר שיגאלו עד שיתקבצו עמו עשרה אנשים גדולים והם קטני הערך ממנו והוא מכולם. וכבר נולדו שבעה מהעשרה האחרים קצתם בדמשק וקצתם בצפת. והוא החכם חושב תמיד ללכת לצפת. והנה מוכרח הוא לבסוף ללכת שם ואחד מהשבעה כבר מת ואין בזה שום קפידא כי זכותו קיים בעולם כאלו הוא עצמו קיים. אח"כ יבואו עוד שנים אחרים גדולים מן השטה הנזכר ואח"כ יצא העשירי וכולם יתקבצו עם החכם לקבץ את ישראל לגאול. ואם אחד מאלו לא יצא שלם בתכלית השלימות צריך שימות' ואח"כ יצא בגילגול עד שישלים תיקונו בעבור זה מתעכבת הגאולה ואלו השבעה צריכים שיהיו אוהבים זה את זה בתכלית ויהיו שלמים בחסידות כנ"ל. והנה כן אלו הדברים יודע אותם החכם כי נהירין לי' שבילי דרקיע כשמש

בצהרים

בלשרים ואין דבר נפלא ממנו לרוב חכמתו אלא שהוא בעל סוד ונאמן רוח מכסה דבר. ובקרבו נזהר ומלשפר וכל מחשבותיו הם כזה, ולפי שאלו העשרה בהם תלויה הגאולה אחר שיתוקנו לכן אין בידינו להודיעך זמן הגאולה כי הדבר תלוי במעשיהם ותיקונ'. אך בלי ספק שאם כל ישראל היו בוטחין לקבלו מיד היתה הגאולה באה בימיו. אמנם על כל זה אחרי' טובה מאוד השנה ורענה והנה יש לו עתה בן קטן והוא חריף גדול אלא שעדיין אין בו ישוב ואחריתו טובה מאוד אלא שאינו מכלל העשרה הנ"ל. וכל זה היה ביום ה' בשבת שאז מושל המ"ך הגולר ולכן הוא לבדו המדבר ע"י מסרתו בהסכמת כל הכ"ח ובו"ם שותקים ביום ההוא גמר בלבו יוסף רומאני המביט שלא להביט עוד בעניני השרים ובליל'ה ההוא חלם שאיש אחד אמר לו הזהר באם למהר קרסוק להביט על ענין היום אל נא תמנע מהלוך עמהם כיון שעל ידי כן באה מלוה גדולה בעולם. אח"כ ביום המחרת בא הפליל הנ"ל לביתי לראות פני ונבהל משמוע גדולתי ובא עמו ר"י סגורא ור' יוסף המביט. ושאל אני בעצמי ולא רצו לבא המלאכים זולתו משר' אחד לבדו. ויאמר להם יוסף המביט מדוע אינכם באים ויאמרו מפני גדולת האיש הזה היושב פה. ויאמר להם אדרבא ברשותו הוא והוא בעצמו השואל מכם ואז נהרגו כל הכ"ח עם השבעה מפרתים ובאו שם ויביאו את דיוקני. ושאל מסה על מה נבראתי ויקימו רגל אחד ירוק כבתי ואמרו לכך נולדת לתקן' רגל הירוק ואמרתי למה אין מורי ז"ל נגלה לי בחלום עתה כמו בתחלה זה זמן רב אז הביאו גם דיוקן מורי ז"ל והיה מת ושוכב ויוסף המביט נתן לי כל סימנין אף שלא ראהו מימיו. וישיבני מורי ז"ל כמו שאתה שכחתני מלחשוב בי כבתחלה גם אני שכחתיך וגם כי כבר הודעתיך שלא באת לעולם כי אם להחזיר העם בתשובה ומתחלה היית מחזיר בתשובה את העם ועתה נמנעת וגם אני נמנעתי מלבא אליך. ואמרתי לו א"כ ח"ו נתבטלו כל מה שהבטחתני בחייך וישיבני שעדיין כל הדברים ההם עומדים כבתחלה אבל ההרשלותי מונעת קיומם. אמרתי אם כאשר אני עושה יחודי' ומדבר עמי נפש הצדיק ההוא אם הוא דיבור ממש או דמיון בלבד ואינו אלא דיבור שלי ובפרט עניי אותו הצדיק הרגיל עמי וישיבני כי הוא המדבר ולא אני כי הנה נפשו מתלבשת תוך לבי ומשם מעלה את הקול דיבורו עד הפה שלי ומדבר עמי ואז אני שומע אבל מה שאינו מדבר עמי בהורך כרצוני הוא מפני צרות הזמן וצער גלות ישראל. ועוד מפני שאני מתרפא להחזיר את העם בתשובה ואינו מתרצה לי למנוע עצמי מפני קנאת אויבים המעכבים ע"י ולא אחוש להם. אמרתי אולי הסיבה היא לפי שאיני טובל אמר לי אם תטבול יותר טוב ואם לאו אל תחוש. ודע שעל ידי התמדת היחודים שתייחד תתחזק קשר והארת נשמת הצדיק בך. ושאל מי הוא זה הצדיק הרגיל עמי וישיבני כי אין כבוד הצדיק ההוא לבאר שמו בפני העומדים אבל יש בשמו ד' אותיות והראשונה היא י' והאחרונ' א'. אז אמרתי הנה מורי ז"ל הזהירני מאוד בחיו שלא אלמד חכמה זו לבני אדם ואיך אמרת לי השם הזה וישיבני כבר יש פה דמשק ג' אנשים ראוי' לשמוע מה שאתה שאינם תקועים תמיד בחסידותם ופושעים על שתי הסעיפים. ובצפת יש ד' אנשים ראוים יותר מאלו השלשה. והרי יש לך עתה שבעה. והנה בארצות אחרות יש שלשה אחרים אל' מת אלא שזכותו עומד במקומו ואם יזכה הדור יזמין הש"י לך גם לאותו' כשלשה אתה עמך. והנה כל מחשבותיך ללכת לצפת ולפי שהזמן מעורבב בצרות המתן מעט ואח"כ מוכרח אתה עכ"פ לילך שם והקבץ עמך בשבעה האנשים הנ"ל.

ושנה

והנה אשתך כ״ש גי׳ וגורמת לך שתכשל והנה גורמת קלקול גדול בזה לך ולכל העולם. והנה שלשה דיקנאות של אביה ושל אמה ושל אבי אביה באו פה בזה המראה כדי להזהירה מזה ולא תאבד חלקה בעוה״ב לפי שגורמת רע לכל העולם ואפי׳ לאלו השלשה קרובים גורמת רעה כי הם יושבים במדרגה טובה וכאשר היא כועס׳ את בעלה מורידי׳ אותם למדריגה אחרת שפלה יותר. ויוסף המגיע ראה את שלשתם ואת ב׳ מדריגות הנז׳ ויאמר לי הנה ב׳ מלאכים עמך הטוב על כתף ימין והרע על כתף שמאל וכבר החלשת כח הרע מאוד והכנעתו תחת הטוב לגמרי וגם את זה הי׳ רואה יוסף הנ״ל :

שנה השית אירע דבר גדול בדמשק הנה יום ערב ש״ק כ״ט תמוז באו מליקות ופילוסו׳ לבת הר׳ רפאל עניו והוליכוה אל המכשפים ולא הועילו כלל ויהי בליל שבת ר״ח אב אחר שדלקת נר שבת היתה מוטלת כפגר מת בלי שום הרגש וישמע אביה קול יוצא מפיה ואומר רפאל בא לכאן וישאלהו מי אתה ויאמר אני הוא חכם פ״ס״ו ולמה לא הדלקת׳ זולת ב׳ נרות כמנהג והיה לכם להדליק נרות הרבה לכבוד המלאכים ונשמות הצדיקים שבאים עמי ללוותי ולשמור אותי ולכן הכינו להם כסאות כי הם ששה נשמות ויכינו להם ויאמר להם הנה אינני כשאר הרוחות כי אני חכם וצדיק ולא באתי כי אם על חטא קל שנשאר לי לתקן וגם להיות שליח לכם להשיבכם בתשובה ברוב העבירות שבכם. והנה יש כ״א יום אשר יצאתי מג״ע דרך נהרי ג״ע ובאתי תחת הקרקע עד נהרות דמשק ושם נכנסתי בדג א׳ וצד אותי הצייד והוליכני למכור ברחוב היהודים בערב שבת אחר המנחה ונזדמן שם רשע אחד גדול והוא אכל עמוי״ל התן שיך אל יהודי ורצה לקנותו. והש״י הזמין שם איתך וקני׳ אותו והייתי בראש הדג ואכלה אותי הבת ונכנסתי בה ולא הזקתיה כלל כי אני איני כשאר הרוחות ולא נתנו לי רשות לבת.זות ולדבר עד עתה כי הוא שבת ור״ח ואני עצב מאוד שלא זכיתי לעלות למקומי ביום זה הקדוש בג״ע. ויסי׳ בהר׳ יהושע (אל בוס) שלא עזרני בשעול׳ הספר שבידו להעלותני בערב שבת אולי הייתי זוכה לעלות למקומי והנה אינני מתעכב רק היום הזה כי בו בלבד נתנו לי רשות לדבר ותיכף בבוקר יום ראשון אחזור למקומי לג״ע והנה כל המלאכים והנשמות הנ״ל ממתיני׳ להרב ר׳ חיים המקובל לעשות שליחותו ע״י לכן קראוהו ויבא ולא רצה רפאל ללכת אז כי היה בלילה. ויאמר לו אל תדאג על זה שאירע לבתך כי רוח קדוש אני ולכן אמור קידוש ואכול ויאמר לו למה אינך זהיר להטיל מים בכוס בקידוש. והיה שם ר׳ יעקב אשכנזי וילך לביתו. ויאמר לו הזהר אל תגיד דבר מענין ההרס וילך. ובשחר לבא אחר האכילה אמר אל יכנס מוהרם זה לכאן כי עבר על החרמי. וגם רפאל אמר לו אל הכנס אולי אכלה (זאפאר) ויאמר לו הרוח וגם אתה כזבן והלא אתה אכלת דגים. וגם אשתך טובה ממך כי כאשר שמ׳ה ממך על מה ולמה נתעכב׳ אמרת לה ע״י רוח רעה שנכנס בבת ר׳ רפאל ואשתך אמרה לך הם אתה אומר שהוא חכם ואיך אתה אומר שהוא רוח רעה אח״כ אמר לו ידעתי כי איש חכם אתה ולכן הכנס ונכנס והתחיל לדבר לכל אחד מאנשי הבית קלת עונו׳ שבהן. גם מפר עין אותם שמתו במגפה השית וכל אותה הלילה היה מתדמה להם כ הבות הם בבית. ור׳ יעקב נתנמנם וירגיש כאילו הונקים אותו ונתעורר. ובחצי הלילה אמר כבר התעניתי ג׳ ימים על הצער שעברתי בזה הגלגול ואין ראוי להתענות גם בשבת תנו לי מים לשתות וכן תפוח אחד לאכול ויתנו לו. ויאמר להם עתה תשנו אתם וישנו עד עלות השחר ויסיל׳

ויקיצו . ויאמר להם כבר עלה השחר קראו לי להרב ר׳ חיים . ולא רצו עד שגזר עליהם בחרם ויאמר להם אם לא יאמין לכם ר׳ חיים תנו לו אות כי בזה הלילה באשמורת הבוקר חלם חלום ואינו יודע פתרונו . והנה המלאהו לבוש ויושב על הארץ וחושב בחלום ההוא ולכן האמרו לו שיבא אלי ויגיד לו . אמר חיים הנה מה שחלמתי היה שראיתי ששה צדיקים באים מעולם העליון לביתי והביאו לי איש תלמיד חכם אחד לרפאותו ושכחתי מי הם . אז קמו ר׳ יעקב ור׳ רפאל ויבואו ויגידו לי כל הנ"ל והלכתי לשם . ובהכנסי בפתח אמר לי ברוך הבא נ"פ . ונתקרבתי אצל הנערה והנה התמוה על פניה והיא כפגר מת . ואומר לו מנין אתה ויאמר לי וכי אין אתה הרב ר׳ חיים המקובל אמרתי לו ומי אתה ויאמר אני חכם פיס"ו . והפצרתי בו להודיעני שמו עד שא"ל בלחש אני יעקב פיס"ו והייתי בירושלים נשוי עם אשה אחת בת החכם מוה׳ יצחק האשכנזי והוה אשתי נקראת אסתר ונפטר זה שלשים וחמש שנים ועליתי למקומי בג"ע וישבתי שם עד עתה ונשאר לי לתקן ענין א׳ קטן ובאתי לתקנו ולכן אוי לו למי שאינו נזהר בעוה"ז אפי׳ מחטא קל שבקלים כדי שלא יבוא לידי זה שאני עובר . וכ"ל חיים שחטאו הי׳ מה שמנע רבים מלעשות תשובה ועתה בא לתקן ענין התשובה ולכן כל דבריו הם בעניני התשובה והנה החלום ההוא שחלמת אני הוא הת"ח ששלחו לך מן השמים שתרפא אותו והתפלל עלי אתה ע"י ששה נשמות אשר הם יושבים פה אצלך והם אליהו ז"ל והר׳ יוסף קארו ז"ל והר׳ שמואל עמרין והר׳ אהרן בן תופא . והחכם עטייא . והחכם הרהא . ואע"פ שלמדת עם מהר"י לוריא ז"ל רבך לא בא עם הנשמות הנ"ל אבל גם שם הוא מתפלל עלי והנה ידעת כי איך יכולת בעליונים להטיב אלא ע"י תפלת הצדיקים בעה"ז . לכן כולם מנתינים לך וצריכים לך ולכך התפלל עלי ורפא אותי . וכי אין אתה רואה את הלהם הגדול השורף את העולם . אמרתי לו הרצה לקבץ כל יושבי העיר לפניך אמר לי ומי יתן ויבואו ויצומו שלשה תעניות שני וחמישי ושני כיום הכפורי׳ ממש אנשים ונשים אולי ישוב מחרון אפו עליהם מרוב העבירות שביניהם אמרתי לו והלא אנכי דמשק איך הפלים בדרשותי אמר לי כל זה גלוי וידוע לפני השי"ת אמרתי לו אם כן אקבץ התלמידי חכמים בלבד . אמר לי טוב הדבר . אמרתי לו איני יודע את מי אקבץ . אמר לי לא תביא לפני שום חכם מהמתערבים אלא תלמידי חכמים הספרדים זולת ר׳ (פלוני) לא יראה פני אמרתי לו הלך ואתפלל אמר לי דבר זה גדול מהתפלה . אמרתי לו איני מבטל התפלה בשום אופן ואח"כ ירחם ה׳ . אמר לי וכי אינך רוצה לרחם עלי ועל צערי לתקן מה שקלקלתי . אמרתי לו מה אעשה והלכתי להתפלל . ואחר התפלה הלכתי לבית וסעדתי סעודת שחרית וחשבתי שרפאל יחזור לקרוא אותי ולא בא והייתי חושב בכן אם אלך ואם אחדל . ואשלח בעד הר"ר יעקב הנ"ל . ויאמר לי לא הלכתי שם וישבו עד המנחה אז אמר הרוח לרפאל הנה החכם חושב לבא לכן ושלח בעד ר׳ יעקב אשכנזי . ואחר המנחה הלך ר׳ יעקב לשם ויאמר להם הרוח הנה החכם לא רצה לבא והקפיד לבא אלי . והנה לא יאמר בגאוה כי אם להקב"ה בלבד ולא יאמר האדם איני רוצה לשוות מאלו השמים כי אולי יצטרך לשהות בעל כרחו . והנה כל ענין שליחותי לא היה אלא בעבורו כי שלחוני מן השמים כדי לגלות לו רזי שמים עליונים מה שלא ידע מרבו ז"ל וגם שישיב העם בתשובה כי תיקון כל העולם תלוי בו . ובאתי לגלות לו עניני המשיח כי הלא הוא תלוי כחוט השערה הנה הוא תמיד דורש לביאת המשיח ומחמת קנאה אומר ר׳ פלוני לעט סקי

סוף

את דוזר כי אין המשיח בא בדור הזה ומפקק עליו ואוי לו כי חטאו גדול כי מפני דברים ומפני עבירות גדולות אשר בעיר הזאת הכבידו על המשיח אבלי ברזל ויאוחר עד י"ב שנים ובתוך זמן זה יבואו צרות רבות על ישראל ותהפך כסדום וגם ירושלים תשרף אך לפת תגלל ויבא אח"כ גוג ומגוג ואח"כ יבא המשיח עם שמונה נסיכי אדם . והכה השתקד דרש ג' דרשות קודם המגפה ושבו מעט בתשובה ואפי' שמנע עצמו מלדרוש מתה בתו שהביבה לו במגפה והיתה נפש גדולה . אמנם בנו הקטן יחיה רב גדול בישראל והנה הוא איבד משמוע רזין עליונים כי על כן שלחוני מן השמים . ובשיבקשני לא ימלאני כי לא ניתן לי רשות לדבר רק היום הזה ולמחר אחזור למקומי ובמ"ש לא דיבר עוד . ובבוקר באו והגידו לו כל מה שדיבר והלכתי שם ולא נילה לדבר עמי עוד ויאמר לי הנני חוזר למקומי ויתן סימנים בדרכי הרוחות שיוצאין ויצא ולא חזר עוד ובשעת צאתו היה שם ר' יהושע אלבוג ואמר הרוח לר"י כתוב קמיע (פלוני) שים בספרך ותלה על הנערה כדי שלא יזיקוה מזיקין אחרי צאתו וכן עשה . והנה אני נתעכבתי מלדרוש לעם עניני התשובה מפני שרבי (פלוני) לא היה אז במדינה ונתבטל ביחוק הענין על ידי שניהו ונספך הדבר כי בבואו קלקל הכל . והנה הוא בא עש"ק ט"ו באב . וכדי שלא יהיה לי כבוד ע"י דברי הרוח כנ"ל הבטיל הענין בעיני העם . אז ביום שני בשבת י"ז באב נגלה הרוח לבת רפאל ויאמר לה שהנזיר נדוי ולהביא בשמו שלא יטעום מאומה בקר יום ג' עד שיבא ר' (פלוני) שם אחר התפלה להוכיחו על הנזכר לעיל . ובקר יום ג' אחר התפלה קרא אותו ויצב עד חצי היום בהוכחה' הנ"ל . והיו שם רפאל ובנו וכל בני ביתו ונשים שהרות וריבו"ב ובצלאל ופר"ג אחיו ואנשים אחרים על הגג כדי לשמוע . אז אמרה הנערה לר' יהושע אלבוג הבא המראה' הזכוכית לפני והוריד לפניה את המלאך לדקיאל הממונה ביום הזה ויתראה המלאך הנ"ל וד' נפשות עליונים להיות עדים בדבר הלא הם הר"ו יוסף לילג . והר' יוסף קארו והר' שמואל עמרון והר"ר אהרן בן חופא . והנערה מביטה במראה ורואה אותם ומדברת עמם . ויאמר לה המלאך כי איני רוצה להוכיחו כי ר' פלוני לא יאמין אל הדברים הנראים ברמיזה במראה רק דברים ברורים מפי הרוח הנ"ל בעצמו אליו אחר שיתלבש בפי הנערה וגם לפי שמתחלה הוא עצמו בא בזה השליחות מן השמים ולכן הנני עולה למעלה לקוראו אז הלך ונתעכב מעט וחזר וירד לתוך המראה עם הארבעה עדים ויאמר לה אמרי לר' פ.ו.י ולבצלאל ולפר"ג שיצא לחוץ עד שתכנס הרוח בנערה מיד שיצאו לחוץ ותתעטף כדרך הנשים' אחר שנתלבש הרוח התחילה לדבר ואמר אמרי לר' פלוני שיתקרב אל שלחן הזה מבחוץ ויתקרב ויאמר לו למה לא נתלבשת עד שהוצאתני אמר לו מפני שאינך רשאי לראות בשאני מלבש לפי שאתה חוטא . והנה המשיח ברע עמך לפי שתמיד אתה מתלוצץ בענין ביאת המשיח . ואומר שאין המשיח בא בדור הזה . וכשהר"ר חיים המקובל דורש בתשובה אל העם בעניני המשיח אתה מתלוצץ עליו ומבטל את דבריו מפני קנאתך בו . ואם חכם אתה בעיניך תן לי טעם אל מצות פסח ושבועות ור"ה וסוכות ויאמר לו טעמים הפשוטים הידועים ויאמר לו אלו הדברים נאים לעמי הארצות ולא רציה לדבר האמת והיה לכם לשמוע רזי תורה מהרב ר' חיים והנה הוא הי' רוצה ביום שבת לדרוש בעניני התשובה ולהשיבה העם ואתה עכב' על ידו ומנע התשובה מישראל אוי לכם חכמי הדור שאינם משיבים את העם בתשובה והנה גם בחכמי מצרי' . ראיתי שערורי' כי אין בהם חכמה כלל ומחריבי' העיר בעיוות' הדין ואנשי מצרים

יש להם עבדים מצריים וכשהאנשים יוצאין מבהיכנ' הענד ש בוכבין עם נשותיהם גם טומנין ההבשיל ביום השבת וכאלה רבות והנה כל הבי' ך עתה למצרים אפי' להשהר מהרימין אותו מ"מעלה וסיבו שיאבד כל ממונו מפני הרעות אשר שם גם ווגילייה עתיד לבא עליה הרב מגופה שבעה ימים רצופים ויברנו בה הכמי' גדולי' לדיקים שאין כמותם בעיר הזו סוף דבר אוי לכם הכמי גדולי לדיקים שאין כמוהם בעיר הזו סוף דבר אוי לכם הכמי הדור שיש לכם נאוה ובוז ואינכם משגיחים על כבוד הקב"ה להשיב את העם בתשובה ואתם גורמים רעה גדולה בעולם . אז נכנע ר"פ מלגניו וירדו דמעות מעיניו. ויאמר לו כיון שנכנע' אתבזו' ע"י שהולכתיך להין די בזה ונתן לו רבית שיכנם . ואחר שנכנס אמר לו הנה אתה ויושבי דמשק אין כם חלק לעוה"ב ה"ו לכמה סיבו' . אם שאתה מהטיאין העם במה שאתה משביעין אותו ע"ד המסי' והעביבוה כמה ממין יש לכל אחד ונשבעי' לשקר כנר אתה יודעי' שנשבעין לשקר גם נשותיהם הולכות הל כוח בלבושיהן והכפיפין מנואו' כמו כאלו הפינגאנים אשר בראשיהן ודדיהן מגולוי וממלאין היק' בנדי' כדי שיראו דדיהן גדולות ומוליכ' אלו הליזארים והבוקלב' דקי' להראות גיפ' ומשימין הוך היקב מיני עשבים לגרו' ילר הרע באנשי' וכל זה בשווקים וברחובות להראות העמים את יפיים . גם הוכיחו את בניכם שנגעו אות' מן העבירות . והנה הרבעה והמוגה בני אדם עושי' עבירות עם זונות ומנה את כולם בשם אבל על אלו בלבד שפרו לו והם אליהו חבן ובני נאנדור ובן קוריירו ואברהם מולירו כוכבים עם זונות ובא קימיירו מזנה עם יהושע קיריע והרבה אחריו ורב"י ור"י מונירא"ס רבע את נהן כוליף ועתה נתן לו בתו ועדיין מזנה עמו ואוי לו ליעקב כי פניו שחורות לעיה כ כופת מרוב עונותיו ואין לו חלק לעוה"ב ויעקב קוידא גיסך עשה עבירה עם פלונית . ונסיב מנשה אין לו חלק לעוה"ב ואין לו בשמים שום מליץ עוב וכל שיעשה טובה עמו ואפי' לרפאותו מזה החולי שנפגע מן השמים ע"י רוח רעה ראוי לנסרו במגירה . ורפאל כליף ומיכאל בנו עוברי' כמה עבירות עם נשים ישראליות . והנה בליל שבת שעברה שכב ת"ה הנקרא בהיב' ספרדי' הכם עם זונה אחת בגוב ז"ר ואז שאלנו מי היה שם אז על התנור אשר שם ונודע שהיה אברהם כי שם היה ישן היא ואשתו עם זונה אחת בעל הבית . ואת מאיר פרץ היא ובתם זונות גמורות מהטיאות הרבי' . ור' דוד נאוזינן העת הרבה כי הניח פה אשתו הלנועה ונשא אשה במצרים זונה ובעונותיו מתו אשתו וכלתו שהיו לנועות . ובמצרים עושה עבירות עם זונות ואיבד את עולמו . ואולי הוא ענין האשה שלקת במצרים ר' פלוני הנ"ל אמת הוא שהפזמוני' שחיבר הם בעצמם טובים אבל היא בעצמו אסור לדבר עמו ומי שמוליא מפיו הפזמונים שחיבר רע לו כי תמיד פיו דובר נבלה וכל ימיו שיכור . והנה ביום פלוני בין המצרי' קבע סעודתי בשעה פלוני' בבית יעקב מגידאס והניח כובע' בקרקע וזימר שירי' בקול רם ואכל בשר ושתה יין גם נשתכר ואיך מכריז מסירות בנוגאך ודורש להם התוכה (ואני חיים שיפרתי לו זה הענין והודה לי שכן היה) גם עתה בהיותי בורח מן המגפה עשה משכב זכור מרוב שכרותו . וביום השבת עשה שתי עבירות האחד שהתקוטט עם אשתו וגירשה מן הבית השני שאח"כ הכניס זונה אחת בביתו והקטירה בכור על האש בשבת ואח"כ שכב עמה ולכן אסור ליהנות לו ואסור ליתן לו כתיבה או נגע לכתוב ובמגע שראוי לפוסלו וגם בנו הקטן בעל זונה והוא רשע גמור ישהקו עלמותיו אבל בנו הגדול אינו חוטא

והנה

יהיה שהגשם משלג זכור יש במדינה זו גם הרבה עיוו' הדין ועינוי הדין יש במדינה ו' השיב לו ר' פלוני ומנין אתה יודע כל זה אמר לו והלא בנך משה ומנחם רוחאלי הביאו גויה אחת בבית א' בחג השבועות שעבר קודם שהלך לאר' טובה ושכבו עמה אמר לו אפשר שבני חטא בכך אמר לו מעש' אבות יעשו בני' וכי אתה נ"כ בבחרותך לא עשי' דברים שאינן טובים אמר לו אם כן אלך לגשת אמר לו החרבת דמשק והלך להחריב גם צפת תקן תחלה חורבן דמשק ואח"כ לך למקום שתרצה אמר לו אמתין עד חודש אלול שהו' חודש התשובה אמר לו טוב דברת אבל אין פיך ולבך שוין כי אינך מאמין בדברים אלו. והנה כשדברתי עם הרב ר' חיים המקובל היה כמסופק קצת בדברים עד שהוריד המלאך ואז האמין ונתרצה להשיב העם בתשובה אבל עתה אינך מאמין כלל לכן עכ"פ התקבצו כל חכמי העיר והושיבו את העם בתשו' והניחו להרב ר' חיים במקומו ואל תקראוהו כיון שלא האמין בראשונה ולומו שבע' ימי' אמר לו והרי יום שביעי הוא שבת אמר לו וכי כל המצות אתם מקיימים והנה לצורך השעה כי חרון אף עליכ' צריך שתתענו גם בשבת אבל אל תדרשוה אלא כל היום תרבו בסליחות ובכי ותחנונים ואם לא תעשו כן דעו כי יבא על דמשק גזירות קשות ובפרט רעב של מהומה אשר איש בשר זרועו יאכלו והזהרו שר' פלוני לא יכנס עמכם בשום תענית מאלו ודבר זה אני גוזר עליכם בחר' ונידוי. ואם היה ביניכם צדיק גמור וקדוש היה נגלה אליו מלאך קדוש לדבר לו פה אל פה ככל הדברים הנ"ל. והנה יהושע אלבוב יודע ובקי בענין השבעת הרוחות והשדים ממה שקבל מהר' דוד מהמוגרבי רבו שהיה ירא שמים וחכם ובקי ואם ירצה יכול לרפאות את שמעון אחי בצלאל הנכפה. ואחר שנסתלק הרוח גזר ר' פלוני חרם על כל העומדי' שם שלא יגלו הדבר מפני כבודו ובזיון האחרים שזכר הרוח ולא זכרו לחרם של הר' הנז' ונתגלו הדברי' אז הוכרח גם הוא להודות. אמנם הטיל מום בקדשי' מפני שנגע בכבודו מהוציא דבה על שאמר וכי כל התורה כולה אמת ועל זה בנו מצודות וחרמים והחרי' להרוח הנז' בקהל על שהוציא דבה על אנשי' צדיקי' ואח"כ שלחה לו בת רפאל מסיני' בשם הרוח לאמר כי הרוח הנז"כ עומד בכל יום בישיבה של מעלה ומחרים אותו ולכל המסכים עמו על מה שעשה:

ב **יום ששי** לאב הש"ל הוריד ר' יהושע אלביב מלאך אחד ממשרתי' לדקיאל שר היום ההוא ונראה במראה זכוכית כמנהג ושאלתי ממנו את מה שדבר לי מורי ז"ל בעניני נשמתי ובעניני השגתי אם הוא אמת ואמר שכל דבריו אמת אמרתי אם כל מה שמדבר נפש הצדיק עמו ע"י הייחודים אמת הוא לא ואמר כי הוא דיבור אמת אלא שלפעמי' נכנס נשמת הצדיק בגופו ומפיו דיבורו בפי ואני שומע ולפעמי' יושב בחוץ ומתקרב אלי ומדבר עמי אמרתי למה נתרחק ממני מורי ז"ל זה זמן רב ואמר לי אתה גורם כי בראשונה הרחקת כל עניני עולם הזה מלבך ונתדבקת עם קונך בתכלית והיית מייחד יחודים ועוסק כל היום בתורה ודורש ומוכח' להעם ועתה עזבת הכל וגם הוא עוזבך כי אתה יודע מה שאמר לך רבך ואחרי' ג"כ אמרו לך דבר זה כי כל העולם תלוי בך ולא באתי לעו"ה אלא כדי להשיב בתשובה והגאולה תלויה בך וכבר נס"ח זה עשר שני' כשדרשת והוכח' את העם כמה אנשים שבו בתשובה והיו דבריך נשמעי' אליהם וכשעזבת סרו מן הדרך ורבי' מתו בחטאם והעון תלוי בצווארך ועתה נתרחק לגמרי ובחרת לך קרן זויה וכמה אנשים חולמי חלומות נפלאים ומספרי אותם לך וכ"ז מהשי"ת להזק לבך ועדיין אינך מאמין באותן החלומות ודע כי

מקמן

מקומך בג"ע אצל רבך האשכנזי וכל צדיקי האריי מהתנאי' הקדמוני' ואתה צדיק גמור לפני הקב"ה הלא זה שאמרת הוא הגורם לך מגיע' על זה ולכן אינך הולם עתה כמו בראשונה ואם תחזור לעבודתך תשיג כל רצונך בלי ספק אבל עדיין יש בך עון קטן ואין לנו רשות לגלותו בפני העומדים פה אך אם תמחול בכך. והנה בתוך ההכיבה לך שהיתה נפש צדיק גדולה ומפני עון הנז' נפטרה במגפה גם שם הצדיק המדבר עמך אין רשות לגלותו בפני אלו העומדי' אמנם יש בשמו ד' אותיות והנה היחוד היותר נכון לך עתה היא היחוד הגדול מט"ט שכתוב בספרך וכן ייחוד רבך ז"ל וכן הצדיק היותר נכון לך עתה הוא שמואל הנביא אע"פ שהוא גדול בעיניך יודע שאם לא תשמעו לדברינו להשיב העם בתשובה ושיצומו בה"ב כיום הכפורי' בליה ובכי וכו' דע שתבא עליך צרה גדולה וגם ליושבי דמשק יבואו צרות רבות עצומות. והנה לא שלח הקב"ה מעשה הרוח בבת רפאל עניו אלא כדי להשיב אנשי דמשק בתשובה כי רוח חסיד גדול הוא ומקומו בג"ע ועל חטא קל שהיה צריך עדיין להקנו שלחוהו לקבל עונשו בגבר אחד ושם נתלבש בדג אחד וקנאו רפאל ובשאכלה בתו ראש הדג נכנס בה וישב בה י"ב יום ויום ראשון בשבת ר"ח אב הגיע זמן עלייתו ועלה מאליו שלא ע"י שום אדם וביום שבת שלפניו שלח בבוקר אחריך והלכת שם ולא חזרת עד יום ראשון בבוקר וכבר הגיע זמן עלייתו והוא היה רוצה לגלות לך רזים עליונים וכל כוונתו היה להשיב העם בתשובה וכמה נפשות ומלאכי' ירדו עמו בליל שבת והיו ממתיני' לך לדבר לך על זה ולא האמנת לדבריהם ואבדת כל אותן הרזים והנה לא שלחם הקב"ה אלא לשישמעו העם את מעשי ה' כי נורא הוא וע"י כן ישובו אלו ויסוב ה' מחרון אפו עליהם כי רעה גדולה עתידה לבא עליהם מרוב עבירות שביד'. וגם כי יודע הקב"ה שאנשי דמשק' לא ישמעו לקולך כי עבירות גדולות יש ביניהם המעכב' התשובה עשה אתה המוטל עליך וקבץ עשרה אנשים היותר ראוי שתמצא אף כי אינם ראוים לגמרי להשיבם. וגם עשה מה שבידך השיב העם בתשובה ושומע ישמע והחדל יחדל ואתה את נפשך הצלת:

הנה לעיל כתבתי מה שהיה בענין הרוח עצמו שבבת רפאל עליו מה שראיתי בעיני ומה שספרו לי הר"ר רפאל והר"י האשכנזי וכל זה היה ביום שבת ר"ח אב ובוקר יום א' יצא בלי ספק ועלה למקומו. אח"כ אירעו דברים אחרים ואינם ע"י הרוח הנז' בעודו מלובש בה כי כבר יצא והנער"ה בריאה לגמרי. אבל אומרת שלפעמים רואה מראות בהקיץ ובחלום על ידי נשמות ומלאכים וגם על ידי הרוח הנ"ל לעתים רחוקים ומפני זה אני מסופק בדברי"ה אם הם אמתיי או מעורבים טוב ברע מטעם הנ"ל. וגם לסיבה אחרת כי אני לא ראיתי זה בעיני כמו שראיתי בראשונה אבל מה שנפלאתי הוא כי כל דברים לא היו אלא לתשובה ויראת ה' ודברי תוכחת ועל כן לא אמנע מלכותבם מפני אנשי אמת שהיו שם:

ואלה הן אמריה כי אחר שיצא הרוח ממנה תמיד היא רואה מלאך ה' שבחלומה מוליכה אותה לג"ע ולגיהנם. ומראה לה מקומות הצדיקים שבג"ע ובראש המקומות אומרים לה המראות האלו שתזהירני להשיב העם של אנשי דמשק בתשובה אולי ישוב ה' מחרון אפו עליהם:

ליל ז' באב אמרו לבת רפאל הנ"ל שתאמר כי הנה בראשונה היה נגלה אלי תמיד נפש תנא אחד על ידי ייחוד שהייתי מתקשר עמו. והנה זה זמן רב ובפרט זה שנתים ואולי שאינו נגלה לי לשתי סיבות הא' בעזבתי

הייחודים

שיהודים הנזכרים והשני' כי עזבתי דרשותי להוכיח העם ולהשיבם בתשובה כבתחלה . ומפני שתי סיבות אלו עצמן נפטרה בתי במגפה הזאת :

ליל ח' באב אמר לה אליהו ז"ל בהקיץ בעת קידוש שבת . אמרי להר"ר חיים ולשאר חכמי העיר איך הם מתרשלים מכל מה ששמעו והנה רעה גדולה תבוא ליושבי דמשק ובפרט להרב ר' חיים . גם אמרי לו למה חטא ביום ששי באב והוריד מלאך לשאול ממנו וכי אינו מאמין לכל הדברים שדברנו לו על ידי הרוח הנזכר והרי גם רבו אמר לו בחייו כי לא בא לעולם אלא להשיב העם בתשובה וגם המלאך שהוריד הגיד לו כל זה ועדיין הוא פוסח על שתי הסעיפים ואינו מאמין לגמרי חוששני לו פן יבוא עליו צרות רבות על הפלירו :

יום י' באב שאלתי לה על ידי אביה למה נמנע הצדיק הנודע לי לדבר עמי ומה שמו ואם יש תקנה להחזירו ואחר שני ימים השיבה לו כי ליל י"א באב ראתה למורי בחלום ויאמר לה אמרי לו משמי שלא ישאל עוד שאלות אלו כל כך פעמים ואינו יכול להשיב לו תשובה כי אם השלשה תיבות אלו . אשרי מתים בביתך והוא יבין מעצמו פירוש הדברים :

ליל י"ב באב ראתה למורי ז"ל בחלום במערה אחת . ויאמר לה מה השיבך הר"ר חיים . ותאמר לו באמר לי שלא הבין אותם הג' תיבות הנ"ל . ויאמר וכי דבר נקל כזה נאטם שכלו ולא הבין ואיה החכמה שלימדתיו זכור יזכור אותו הרוח רעה שהוצאתיו ממנו . והנה זה ארבעה שנים שאינו רואה אותו בחלום ועתה השבתי לחזור אליו וכיון שלא הבין דברי תשובתי איני רוצה לחזור אליו . ונלע"ד שפירוש מה שכ' באותה השלשה תיבות הוא ענין הרוח רעה הנזכר שהוא ענין התחייה המתים שהיינו בלכתנו לכפר עכברא מפני שהזיקני אותו הרוח שבקבר הגוי או יהיה . מה שנעתק פי' בייחוד הראשון שהייתי מתלמד :

אמר המעתיק נלע"ד שאין זה פירוש אותם הג' תיבות . כי אם תיבות הנזכ' היו תשובת השאלה ששאל ביום י' לאב כמו שאמר לה בליל י"א כיון שלא הבין דברי השיבותי וכו' ומדקרי להו בשם תשובה על כרחך שהיו על מה ששאל דהם הוא על ענין הרוח רעה או על עקימת הפה א"כ היכי קאמר שלא הבין תשובתי .

יום כ"ד לאב הלך ר' רפאל לשיני' והלכה אשה אחת ושמה רחל לבקרה ואמרה לה בתו כי ביום ר"ח כל מבוקש אותו הרוח היה שאבוא אליו ואלי נשתלח ואח"כ כשלא רציתי לעשות רצונו כנ"ל ולא חזרתי אליו ונתרעם עלי על שלשה דברים . הא' שכשהלכתי שם חשבתי שהוא רוח רעה ולא נתתי בו כבוד כי הייתי מדבר עמו בזלזול . והב' לפי שלא האמנתי לדבריו שאמר לי שהיו שם מלאכים ונשמות וכולם ממתינים לתפלתי ואני לא נתעכבתי שם והלכתי . והג' לפי שלא חזרתי שם אח"כ לדבר עמו והנה היא בשליחות של הקב"ה בא לספר עמי דברים נוראים ורזים עליונים ואני איבדתים וסופי להתחרט על זה וכשאבקש לא אמצאהו :

ר"ח כסליו שנת השע"ט בא רפאל משיני' . ואמר לי כי מורי ז"ל נראה לבתו בהקיץ ואמר לה אמרי לר' חיים כי הנה הוא נענש על כי לא הצליח בדרשותיו לאנשי דמשק . הנה בתחלה הייתי בכעס עמו על שלא רצה לשמוע אל דברי הרוח ההוא והמתין עד שחזר מצפת וע"י כן נתבטל הענין כי כשדיבר עמו הרוח היה עת רצון ואח"כ עבר זמנו ולא הצליח בדרושיו אמנם עכ"ז כבר נתרצו

נתרצו דרשותיו לפני הסי"ה לע"פ שלא עשו פירות :

בשנת השל"א בהיותי בצפת למדני מורי ז"ל להוציא רוחות בכח הייחוד א' שלמדני . וכשהלכתי היתה האשה מוכלת על המטה וישבתי בצדה והפכה פניה מכנגדי . ואמרתי להרוח שיהפוך פניו אלי לדבר עמי שילא ולא רצה וטפחתי על פניו בידי . ואמר לי וכי מפני שלא החזרתי פני הכיתני לא עשיתי ברשע כי אם מפני שפניך בוערות אש גדול שורף ונפשי מתטרפת אם אסתכל בך מרוב קדושתך :

בשנול"ד הר"ר חיים בן ידידי פאנגליירי . הייתי אני סנדק בעת המילה ראתה אשה אחת ושמה סעדת אשת יעקב נאצר עמוד של אש מן השמים על ראשי . ונלע"ד שאז היה בשנת כ"ח לפ"ק קודם שבא מורי :

פ"א שאלתי למורי ז"ל איך היה אומר לי שנפשו היא מעלה כל כך כנזכר בשער הגילגולים בארוך . והרי קטן שבדורות הראשונים היה צדיק וחסיד שאין אני מגיע לעקבו . ויאמר דע כי גדולת הנפש אינה תלוי' כפי מעשה האדם קין כפי הזמן והדור ההוא כי מעשה קטן מאוד בדור הזה שקיל בכמה מצות בדורות גדולי הקליפה גוברת מאוד מאוד עד אין קץ מה שאין כן הראשונים ואלו הייתי אני באותן הדורות היו מעשי וחכמתי נפלאים מכמה צדיקים הראשונים אשר על כן שלא אצטער על זה כלל כי בלי ספק יש לנפשי מעלה גדולה על כמה צדיקי' הראשונים מזמן תנאי' ואמוראים :

פעם אחרת אמרתי לו אין אני פתי להאמין שלא מצאו בכל הדור הזה ראוי ללמוד חכמה אלא אני בלבד וכי אין אני מכיר בעצמי את מעשי כי יש צדיקים גדולים ממני ובעלי מעשים טובים יותר ממנו בדור הזה ומה לי את תשבחני ואני יודע בעצמי שאינו כך והנה מהרי"ק והרדב"ז רבך והרמ"א הלוי והרי"ג והר"א וכו' . אז אמר לי וכי מה קירוב היה לך עמי מעולם ומה הנאה יש לי ממך ואדרבה אתה הקטן שבכולם ולא היה לי לקרבך אלא לאלו שהם אולי הדור והיה לי בזה כבוד גדול וזה לך האות כי לא על חנם בחרתי בך הלא לגודל מעלתך על כולם . ועוד אל תחשוב בלבך כי מעלת בני אדם הוא כפי דעת הבריות ולו ידעת כי כמה מומין נסתרים יש בבני אדם היית תמה אלא שאינו רוצה לגלות סתרי ב"א . ותדע כי כבר בקלתי כולם בכף מאזנים ובכולם לא מצאתי כלי זך ונקי וראוי כמותך ודי לך בזה כי אין לי רשות לדבר כל הדברים בפירוש וע"ז נאמר כי אדם יראה לעינים וה' יראה ללבב ולכן חזק ואמץ לבבך ושמח בחלקך ובחלק

נפשך ומעלתה :

בתמוז השנ"ח אמרתי למורי ז"ל שילמדני ייחוד אחד כדי להשיג השגה ויאמר לי לא תוכל עדיין והפצרתי בו ויתן לי יחוד אחד ובחצי הלילה קמתי ויחדתיו והרגיש זעזוע בגופי וראשי כבד עלי והתחיל דעתי להשתבש ונעקם פי' לצד אחר וחדלתי מלייחד עוד ובבוקר אמר לי מורי ז"ל הנה אמרתי לך כי ייקרך כבן זומא שנפגע ולולא שאתה ר' עקיבא שנכנס בשלום וכו' לא היה לך תרופה אז נגע על שפתי בכונה ידועה לו שלשה ימים בכל בוקר ונתרפאתי . ובערב ראש חודש אמר לי כבר אתה ראוי ושלבני למערת אבי כנזכר :

ועתה אכתוב מה שהגיד לי מורי ז"ל שבעת ימים קודם שנפטר לחיי עולם הבא . ודע כי מן שעה ראשונה שדיבר עמי אמר לי שאזהר מאוד מאוד שלא תגלה פניניו והשגתו וידיעתו לבני אדם לפי שהוא לא בא רק לתקנני בלבד ואח"כ ע"י יתיקן אחרים והתורה כי שאם אגלה ענינו לבני אדם שימשיך נזק גדול לי ולכל העולם כולו ונתגלגלו הדברים שידע מורי הר"ם אלשיך הדברים וגזר עלי שאגיד לו הענין ומכח גזירתו הוכרחתי לגלות לו ואז משם ואילך רבו הנכנסים בבית מורי ז"ל ואני הייתי חושב שעשיתי מצוה גדולה לזכות כל אותם בני אדם ופעמים רבות היה מורי ז"ל מוכיח אותי ע"ז כשלא היה לו פנאי ללמוד עמו מרוב הנכנסין והיה אומר לי הלא אתה גרמת כל זה שנכנסו כל אלו ואני איש עניו ואעפ"פ שנמשך לי נזק גדול בענין זה איני יכול לדחותם ובהמשך הימים רצה לשלוח את כולם מעליו ולא רצו לילך והפצירו בו עד בוש עד שאמר להם אתם רוצים לגרום לי נזק שאחזור לבחינת העיבור בעבורכם והם היו אנשים גדולים והפצירו בו דבר גוזמא מאוד ולא יכול להם ולא עברו רק כמשלש חדשים עד שיום א' לקחני בסתר וא"ל כבר ידעת כמה התריתי בך על הדבר הזה וכמה נזק נמשך לך עתה שאלמלא כך הייתי מעלה אותך למעלה מגלגל ערבות . והנה עתה דע לך כי נמשך לי נזק גדול מגילוי סודות אלו לאלו כי עדיין אין הם מתוקני' לזה ואני מוכרח להגיד לך כל אשר תשאל ממני כמו שאמרתי לך פעמים רבות בעבורך שומעין הם ואינן כדאין לשומע ובעבור זה נמשך לי נזק גדול מזה ולכן שמע נא עצתי ואל תשאלני בפניהם דבר והייתם לי ויפרדו כולם מעלי ותשאר אתה לבדך ובשכר הזה אעלה אותך למעלה מגלגל ערבות . ולא רצימי לשמוע

נפשם

בקולו באמרי אליו שלא יהיה נחשב עון כזה לדחות כל תשובת האנשים ההם בשביל תועלתי . ואמר לי וכי אין אני יודע אם הוא עון או לאו . סוף דבר לא רציתי לשמוע דבריו ולעשות רצונו בזה . ולשמוע תשובתי התחיל לבאר לי קצת עניני נפשי' כמו שאכתוב בסדר הגלגולים עש"ב וחשב בזה אולי אתפתה בדבריו בשומעו מעלת נפשי ואתרצה להועיל לי לבדי . ועל כל זה לא רציתי ואז נתעכבנו יחד כל היום ההוא עד שקיעת החמה ולא יכול לו להכריחני לדעתו . שוב דבר ואמר לי דע כי אין עוד זמן אלא היום הזה בלבד ואם לא תודה לדברי אין עוד תיקון אלא קילקול ונזק הנמשך לי ולך ולכל העולם ע"י גילוי סודות אלו להם שעדיין אין רשות מלמעלה בדבר הזה . ואני בשומעי רציתי להיות חסיד שוטה ואמרתי לו מה שיארע לכולם יארע לי ואם הם לא ילמדו גם אני לא אלמד ולא יאמרו בשמים בשביל תועלתי לא חששתי לתועלת אחרים . ואני לא שיערתי בעצמי מה שיהי' בעוה"ה ואחר זה בשלשה ימים הוכה במגפה יום עש"ק פרשה מטות ומסעי יום ר"ח אב . שנת השל"ב וביום ג' ה' לאב נפטר לחיי עולם הבא :

שנת הש"ע יום שביעי של פסח יצאתי אחר התפלה מבית הכנסת והיו מקצת נשים הולכות לפני . ותבט אשה א' מאחריה לראות פני ותרא מצד ימיני עמוד אור לבן מבהיק כפלי כפלים מאור השמש ומגלא כל רוחב הדרך ההוא וקומתו כפליים משיעור קומתי . והיה מבהיק בתכלית והתנוצץ כעין הברק המסמא העינים . ולא יכלה לראות פני כלל ומרוב צערה ופחדה נכנסה לחצר אחד . להחבא שם :

יום ה' כ"ח אלול . הוריד ר"י בו"ב מלאך היום במראה זכוכית ושאל בלחש אם יש באפשרות בי לראות לאליהו ז"ל ולדבר עמו . ויאמר לי שבעה נשמות הם מלוים אליך ומדברים עמך אבל אתה שואל על א' גדול מאוד והוא מלאך וגם נשמה של צדיק וכל העולם תלוי בו וכל הישועה תלויה בו ותהיה על ידו . ובו שלשה אותיות ראשונות משם הוי"ה ב"ה וגם ב' אותיות א"ל ומפני גדולתו אינו יכול להזכירו בפירוש בפני האנשי' היושבי' פה עמך . והנה תחלה היה מלוי אליך ומפני שבטלת מנהגים שלך ודרכיך הראשונים גם הוא ביטל מלבא אליך הלא הם ענין הטהרה והטבילה וענין היותך מטיב הטעם בתשובה בדרשותיך . ואם עתה תרצה לחזור לא תוכל כי זקנת ואין בך כח ויכולה כבראשונה יהיה קרוב אל ענין הראשון . והנה אם הטבול יהי' עמך דבורו בבירור ואם לאו אמת הוא כי יתגלה לך אבל יהיה בהסתר גדול קיצור דבר ולעתים רחוקים :

ופעם

ועתה אתחיל לכתוב החלומות שחלמתי אני ואע"פ שנשכחו ממני הרבה ואין לרמוז האיך אני כותב דברי חלומות כי כן מצינו לרז"ל שהיו חוששין לחלומות כמו שכתוב בפרק הרואה האלהים עשה שיראו מלפניו זה חלום רע שלמא דלפעמים דברי החלום הם מאתו יתברך. לכן אביי ורבא היו נותנים שכר לבר הדיא שיפתור להם חלומותיהם. וכן אמרו שלשה חלומות מתקיימים חלום שחלם לו חבירו וחלום של שחרית וחלום שנפתר בתוך חלומו א"כ יותר טוב הוא כשחבירו חולם לו. ולכך אכתוב גם החלומות שחלמו לי אחרים ובמדרש קה"ת אמרו שאל ר' יוחנן להוא גרדי בר"א בחלום לר' אסי שהרקיע היה נופל ור' אסי מחזיקו. ומאז ואילך נהג כבוד גדול בר' אסי מפני החלום הזה:

שנת השכ"ז ליל שבת ה' לחנוכה אמרתי קידוש ואשב על השלחן לאכול. והיו עיני זולגות דמעות נאנח ונעצב על כי בעשרה בחשון שעבר נשאתי אשתי הנה וקברו אותה בכשפים. ואמרתי בלבי להשי"ת הנה על ידי שאלת חלום החזרתיה כנ"ל ואיך נזדמן לי צרה גדולה כזו. ובפרט שיש עון קרי לבטלה כשאני בודק עצמי עמה גם בביתי על ביטול עסק התורה כמבואר בקונטרס עניני נשמתי בסי' ב'. ומרוב דאגתי לא אכלתי כלל ואשכב על מטתי על פני בוכה עד שנרדמתי מתוך הבכיה. ואחלם והנה אני יושב בבית הר"ר פ"ם הלוי ז"ל מתפלל תפלת המנחה הנקראת רצון ביום השבת ואחר התפלה. והנה עומד זקן א' בדמות הר"ר חיים הלוי אשכנזי ז"ל שכיני ויקראני בשמי ויאמר לי אתה ר' חיים תרצה לצאת עתה לשדה עמי ולראות שבת מלכתא ביציאתה כדרך שאתם נוהגים להקביל פניה בכניסתה ושם אראך דברים נוראים ואומר לו הנני. ונלך ונלך עד חומת העיר שיבן לצד מערבי כנגד הציון במקום שהיה שם בתחלה בית החומה ואראה והנה שם הר גבוה ראשו בשמים ויאמר לי עלה אלי ההרה היה שם ושם אגיד לך דברי שליחותי אשר שילחתי אליך וכהרף עין ראיתיו נצב על ראש ההר ואני יושב למטה כי לא יכולתי לעלות כלל כי היה משופע כלל כי אם זקיף ככותל אמרתי לו תמה אני עליך שאני בחור ולא יכולתי לעלות כלל ואתה זקן ועלית כו' כהרף עין ויאמר לי אתה חיים איך יודע כי בכל יום אני עולה ויורד דרך ההר הזה אלף פעמים לעשות שליחותו של מקום ואיך אתה תמה עלי. וכשראיתי כי בתחלה קראני ר' חיים ואתה קראני חיים וגם כשמוע דבריו המבהילים ידעתי כי היה אליהו ז"ל משבט הלוי וודאי ואז זלגו עיני דמעות וחרדתי מאוד ואז התחננתי אליו בדמעות שליש ואמרתי לו תיקר נא נפשי בעיניך והעלני עמך. ויאמר לי אל תירא כי על כן שולחתי אליך ויחזק בזרועי ויעלני כהרף עין אל ראש ההר עמו. ואראה והנה סולם אחד מוצב ארצה על ראש ההר וראשו מגיע השמימה ואין בסולם ההוא רק שלשה שליבות ובין שליבה לשליבה כשיעור קומת איש. ויאמר לי עד כאן נתנו לי רשות לסייעך ומכאן ואילך ראה מה תעשה וילך ויתעלם מעיני ואני הייתי בוכה בצרה גדולה והנה אשה חשובה יפה כשמש נצבת לנגדי על ראש הסולם ואחשוב בלבי שהיא אמי ותאמר לי מה לך פה בני חיים בוכה ואני שמעתי דמעתך ובאתי לעזרך ותפשוט ידה הימנית ותעלני לראש הסולם. ואראה שם חלון גדול עגול ושלהבת אש גדולה יוצא ממנו רצוא ושוב כמראה הבזק בחוזק גדול והוא להטי' כל הנמצא שם ואדע בעצמי כי הוא להט החרב המתהפכת אשר בפתח גן עדן ואקרא שם במרירות נפש אל האשה הסיא ואמרתי לה אמי אמי עזרני נא מהלהט הזה בל ישרפני ותאמר לי אין לך עוזר מזה הלהט כי אם אתה בעצמך ולכן אתן לך עצה מה תעשה שים

ידך

ידך על ראשך והמלא שם למר גפן ולבן כשלג יתקחנה ותשים אותה בחלון ויסגור החלון ותעבור מהרה ותעשה כן ותעבור מהרה ותיכף כרגע נתעלמה ממנו האשה ונלע"ד כי הצמר גפן הוא שנהפכית שערות ראשי השחורות שהם דין ונהפכו ללבנות על ידי נויזה זכות בסוד ושער רישיה כעמר נקי. ויחזור אליהו לגלות כבראשונה ויאחזני בימיני ויאמר לי בא עמי אל המקום אשר שלחוני בההלה להביאך בו ויביאני אל הגר גדול שאין לו שיעור ובתוכו נהרות גדולים מושכים מים חיים להשקות את הגן ועל שפת הנהרות מזה ומזה אילנות של פירות נחמדים למראה דשנים ורעננים לאין קץ ורובן אילני הפירות מריחים כריח מור ואהלות ועלי האילנות גבוהים מאוד וראשי הענפים כפולים מגוף האילן ושפיפים למטה עד קרוב לארץ והההיסם כעין סוכה ובתוכו הגן עופות לאין קץ כדמות אווזים לבנים מתהלכים בגן לאורכו ולרחבו ושונים משניות דמסכת שבת כי כן היה אז ליל שבת כנ"ל ומידי הליכתן היו קורין משנה א' או פרק א' וזוקפים צוואר ואוכלים הפירות מן האילן בעצמם ואח"כ שותין מים מן הנהרות וזה משפיעם תמיד. ובאותה שעה הבנתי שהם נשמות הצדיקים בעלי משנה אך לא הבנתי למה הם בצורות אווזים ועופות ולא בצורת אנשים. ויוליכני עד פנימה תוך הגן עד שראיתי בתוך הגן עליה א' גדולה וגבוה כאלו היא על גבי גבעה גבוה ואין תחתי' בית אחר והיתה גבוה מקרקע הגן כשיעור קומת איש ופתחה בצד מערב וסולם של ג' מדריגות מאבנים מן הקרקע עד פתח העלייה ואז נתעלם ממני אליהו ז"ל ואעלה אני לבדי בסולם ההוא ואכנס בפתח העלייה ואראה את השי"ת יושב על כסא בצד כותל דרומי באמצעי והוא כדמות עתיק יומין וזקנו לבנה כשלג מהודר עד אין תכלית וצדיקים יושבים שם בקרקע לפניו על גבי מצעות ומרבדי'. חדשים ויפים עד מאוד ולומדים יהודה מפיו. ואדע בנפשי כי אלו הם צדיקים הנקראים בני עלייה והם בצורות בני אדם רואים פני השכינה תמיד ולומדים תורה מפיו עצמו מה שאין כן מעלת בני משנה כי הם בצורת עופות ואווזים שעליהם נאמר הרואה רבי בחלומו יצפה לחכמה ועומדים בחצר ובגן ואין מקבלים פני שכינה בהמידות כמו בני עלייה ואינן לומדים תורה מפיו. והנה כשנכנסתי וראיתי פניו נבהלתי ורעדה אחזתני ואפול על פני ארצה בין רגליו ולא עצרתי כח כלל וישלח את ידו ויחזק בימיני ויאמר לי חיים בני קום לך למה זה אתה נופל על פניך לא תירא ולא תפחד אמרתי לו אדוני לא עצרתי כח והודי נהפך עלי למשחית מרוב אימתך הגדולה ואין בי כח לקום ויאמר לי הנה חזקתיך והמלאתיך עמוד על עמדך ושב לימיני במקום זה הפנוי מאין יושב בו אצלי אז אמרתי לו ואיך אשב בימינך במקום זה והנה כבר היה מוכן לישב בו הר"י קאר"ו ויאמר לי כן היה מחשבתי בתחלה ואח"כ נתתי לו מקום אחר ונתתי לך מקום זה וכבר הכינותיו לך א"ל הנה זה מקום של שמואל הרמתי ז"ל ויאמר לו כי זה מקומו אבל משנחרב בית המקדש קבל עליו שלא לישב עוד בזה המקום עד שיבנה בהמ"ק בב"א ומאז הלך לו לירושלים לבהמ"ק החרב ושם עומד תמיד ומתאבל עליו עד עת שיבנה ונתתיו לך שתשב בו אז ישבתי אצלו מימינו על מצעה שבקרקע עם שאר צדיקים אשר שם ויאמר לי טוב בעיניך זה המקום אמרתי ומי יוכל לספר גדול' שבח מקום זה אמנם לא ידעתי למה נשתנו בעלי משנה מאלו בני עלייה להיות ביניהם כ"כ שינוי כמו שראיתי בעיני ויאמר לי וכי שכחת מה שאמרו חכמים כי לעתיד לבא הקב"ה עושה להם כנפים ושטין על פני המים ואמרו זה ע. כת הנקרא בעלי משנה שהם בדמות עופות

בכנפים

שכנפים ושטן על פני המים שבגוררי ג"ע כמו שראית בעינך . ואז הפרתי ל
אדוני כבר נזכרתי מ"ש בהקדמת ספר התיקונים על פסוק כי יקרא וכו' אפרוחים
אלו בעלי משנה ביצי' אלו בעלי קבלה ואלו הם בני עלייה שהם בצורות אנשים .
חזרתי ואמרתי לו אדוני תיקר נא נפשי בעיניך והניחני במקום הזה ואל תחזירני
לעולם השפל כי נאוי לפניך כי כוונתי לעשות רצונך ומתיירא אני פן שאור
שבעיסה יחטיאני ומאבד זה המקום הנ"ל . ויאמר לי עדיין בחור אתה ועוד
לך זמן לעסוק בתורתי ובמצותי וצריך אתה לחזור שם להשלים נפשך ובאחרית
ימיך תבוא פה למקומך זה ואם אתה ירא מן החטא תקע לו כף ימינך והשבע
לי שלא תניח עסק התורה מפני עסק אחר כלל וגם אני נשבע שאם העשה כן
לא אחליף ולא אמיר מקום זה לזולתך בשום אופן וזה יהיה מקומך לימינו קיים
לעולם אז נשאתי את ידי ונשבעתי לקיים כל הנ"ל . וגם הוא נשבע לקיים כל
דבריו הנ"ל ויאמר לי לך לשלום וזכור אל תשכח כל הדברים האלה אז ירדתי משם
אל העלייה הנ"ל אני לבדי ומצאתי עצמי בעולם השפל ועדיין הייתי בחלום ולא
ראיתי שום דבר מכל מה שראיתי כשעליתי בראשונה . אחר ג' חדשים ליל
שבת הגדול :

ראישן והנה חלום וראיתי עצמי מוטל תוך שדה אחת גדולה ואעבור דרך
פתח העלייה הנ"ל ואזכור כי שם עליתי ונשבעתי לאדון הכל כנ"ל אז
עליתי בתוהו שלום ונכנסתי בפתח ואירע לי ככל מה שאירע לי בתחלה שנפלתי
על פני כנ"ל ואחרי קומי ישבתי במקום הנ"ל אז אמר לי למה שכחת מה שנשבעת
לי במקום הזה אמרתי לו כבר עסקתי אבל היא שלא עסקתי כראוי אמנם עכ"ז
הודיעני אם ח"ו נתבטלה שבועתך ויאמר לי אל תירא כי עדיין מקומך קיים
ומוכן לך ושבועותינו במקומן הם עומדות ולכן חזור וקיים כראוי וגם אני אקיים
את בריתי אתך לתת לך את המקום הזה שנשבעתי לך . ויוסף דבר אלי עוד
ואמר לי חייך בני לך אל קהל האשכנזים כי שם מביאים עתה ס"ת אחת והשורר
והזמר לפניו כהנהגך לכבד הס"ת וקח עמך המיך הוא ר' משה סעדיה ואמור לו
שלא יהרסו במצוה זו כי זה מנהגו גם הוא כי זו היא מצוה רבה ואז נפטרתי
מלפניו ונתתי לו שלום והלא מפתח העלייה ומצאתי את עצמי בעולם הזה ועדיין
אני בחלומי ואפגע בחמי אשר גם הוא מעצמו היה מבקש עלי ואמר לי כמה
טרחתי לבקשך עד שמצאתיך כדי שנלך יחד לכבד ס"ת אחת אמרתי לו גם אני
באתי לבקשך ממקום פלוני לדבר זה ונלך לרחוב העיר של צפת והנה אנשים
הרבה מוליכין ס"ת אחת מהודר מאוד מאוד במלבושין ותפוחי זהב ומוליכין לפניו
נרות ואבוקות גדולות ומשורר לפניו שירים עד שנכנסנו בבית הכנסת של אשכנזים
וכבר הקהל היו מתפללין תפלת יוצר דשבת כי החלום היה בשבת כנ"ל ונתפלל
עמהם תפלת יוצר דשבת בקריאת שמע ובעמידה וחזרת ש"ץ ואח"כ פתחנו את
הס"ת עלינה ויקראו בו שבעה אנשים כמנהג יום שבת כפ' השבוע ונתפלל תפלת
המוספין ואחר גמר התפלה רציתי לצאת מבית הכנסת ויחזיקו בי מורי הר"מ אלשיך
ואבא מארי וחמי הנ"ל ויאמרו לי היכן אתה רוצה ללכת והנה בתה עגור כי עתה
יעשו פה ברית מילה ואשב שם ויביאו ילד א' למול ויתנו לי הילד על ברכי ואני
הייתי סנדק וימולו אותו ויאמרו לי הנה זה בנך ואח"כ הביאו כם בעצמם לבית
הכנסת סעודה גדולה ונאה ונאכל שם כולנו סעודת המילה ופיקן ואחר זה בשתי
ימים בא מורי ז"ל האשכנזי לצפת ולמדתי עמו וסמוך לפטירתו אמר לי הנה בן
יולד לך וכבר אשתך מעוברת ממנו והוא גדול חמש משות מדריגות יותר ממך

ויש ספק אם יחיה וכו' ויפטר מורי ז"ל וגם הבן הנ"ל נפטר אחר שנה והאי וקראתיו שמו יוסף והיה דעתו בהכליה ושבוע אחת קודם שנפטר דיבר דברים קרובי' לנבואה והחשבתי אני אח"כ בעצמי פתרון החלום כי מורי ז"ל הוא ס"ת של אשכנזים :

שנת השל"ג ליל שבת י"ג ניסן חלמתי שהיה יום שבועות או ר"ה והנני יושב עם אבי ואמי וקרובים אוכלים על השלחן והנה חלון אחד שאינו מפולש לצד חוץ והוא בכותל דרומי ותוך החלון ביצה של נחש וקנה א' של ביצה שהתחילה להשבר ואקחנה ואשליכנה לארץ ותשבר לגמרי שיצאו מתוכה ב' נחשים גדולים מאוד אחד זכר וא' נקבה והיו מעורים ודבוקים זה בזה כענין התמים זכר ונקבה ואקח אבן א' לבנה כשלג ואשליכנה על ראש הנחש הא' ויכרות ראשו אמנם עדיין נשאר מעורה עם הנחש השני והראש ההוא שנכר' קפץ וברח והלך לבקשו וארא' אהל אחד משמאל. לבנה מאוד ונכנסתי לתוכו לחפש הראש הנחש ולא מצאתיו ואומר בלבי איני חושש כי בלתי ספק הוא שלא יחיה אלא עד הערב שמש וימות לגמרי ואז נשאתי עיני למעלה וראיתי כתוב בשמים ההוא למעלה בלשון הזה קלתו בלשון תרגום וסופו בלשון הקודש וזה לשונו כל מאן דאכנש ומחבר סטרא אחרא וכל מאן דרדיף בתר חייביא לעאברא מינייהו ההוא זוהמא ולא כפיא לסטרא אחרא אשים את כסאו למעלה לממ*עט ואז היה נראה לי בדעתי כי זה הלשון הוא ממש פסוק אחד משלי אז אמ' אם כן הכל כך שכרו גדול מי שמכניע הסטרא אחרא אלך ואהרוג גם הנחש השני כי כבר הרגתי הנחש האחד ואיקץ. באותו השנה מקודם לזה ט"ו לתמוז שאלתי שאלת חלום על השג' חכמת הקבלה וראיתי בחלום זקן א' בדמות הר"ר אברהם הלוי מוגרבי יושב בחלון ביתי ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום ויאמר תרצה שאלמוד לך כמה טעמים וסודות בענין התפילין שלא שמעת מעולם והייתי בעיניו כמשחק והתחיל לומר לי כמה סודו' והייתי מהביל אותם אז נטע שכמו ללכת אמרתי לו תחלה למה באת ועתה למה אתה רוצה ללכת ויאמר לי הנה אתה קראתני וכבר באתי וכיון שאינך מדבר עמי הנני חוזר לדרכי אז הכרתי בדעתי שהוא אליהו ז"ל ושאלתי ממנו שאזכה לעשות פירוש על ספר הזוהר ויאמר לי לא אוכל להשיבך עד שיעברו ימים ויתן לי שלום וילך לדרכו :

בשנה הנזכר חלמתי שהיה יום שמחת תורה והייתי מתפלל בבית של יוונים שבצפת והיו שם הר"מ קורדאווירו ואדם אחר גדול ממנו מאוד במעלה ואחר שהקיצותי שכחתי אם היה ר' פנחס בן יאיר ז"ל או שהיה הר"ר אלעזר בן יוחאי זה שבדורינו והם היו פני הלקי' ואהיה ש"ץ ואתפלל תפלת המוספין בהזרה בקול רם ואקום ואתפלל תפלת שחרית של חול עד תשלום ברכה מצמיח קרן ישועה והיכף פסעתי ג' פסיעות ואמרתי עושה שלום וכו' ויצעקו כל הקהל עלי ויאמרו לי למה אינך משלי' כל י"ח ברכות ויענו ב' החכמים הנ"ל ויאמרו להם שתוקו כי יודע הוא מה שעושה וכך לורך השעה ואחר התפלה אמר לי הרמ"ק למה אתה מצטער בלבך לידע חכמת הזוהר על בוריה ואין דעתך נוחה במה שידעת בה אני וחכמי הדורות אשר היו לפנינו ואמרתי לו אני משתדל בכל כוחי יותר על בוריה ואם לא ירצה האל מה בידי לעשות ח"ל כיון שכל כך אתה חושק לדעת אותה על שורשה מה שלא השיגו דורות שלפניך אני אעלה ואתפלל עליך בשמים בכל יכולתי אז אמר לו החכם הב' שהיה עמו מה טיבו של איש הזה שיוכל להשיג אותה השגה ע ואמר לו לפי שהוא ירא שמים וכל ימיו טורח בכל כחו לדעת

חכמה

חכמה זו וראוי הוא לכך ויאמר החכם האחר אם כן גם אני אתפלל עליו למעלה עד שישיגנה כרצונו. אח"כ יצאתי אני מן בית הכנסת וראיתי אנשים הרבה יוצאים לטייל בשדה ולהוליך שם מאכל ומשתה כי היה יום המועד כנ"ל והלך גם אני עמהם לעסוק בתורה שם ולא לאכול ויבואו עלינו שודדים וישללו כל מה שהיה לנו ויקחו את כסותי העליון מעלי שהיה לבוש מועד נאה ואברח ואכנס בעיר אל תוך בית הכנסת ואתפלל ואומר גלוי לפניך שאני לא יצאתי לטייל ולאכול כשאר אנשים רק לעסוק בתורה ולמה אירע לי כך והנה איש אחד נכנס וכסותו בידו ויאמר לי נתקבלה תפלתך לפני השי"ת כי לא יצאת רק לעסוק בתורה והחזירו לך כסותך קחנו כי הוא שלך:

בשנת ההיא הסכימו קצת ת"ח שבעיר צפת יראי ה' וחסידים להקבץ יחד כולם בבית הכנסת בכל ע"ש ולספר כל א' מהם כל המעשים שעשה בשבוע ההוא כי על ידי זה יתבייש האדם ויחדל מלחטוא וא"ל אני איני מסכים עמכם כי מי יערב לגלות מעשיו הרעים שעשה בפני כל אדם וקיבוץ זה היה ע"ש בבה"כ ובאותה לילה ליל שבת חלמתי והנני יורד מן החא"ן של צפת דרך השלם של אבנים היורד לשוק ובחנות מוכרי בשר שתי דרכים שתי וערב והנה אבא מארי בא לקראתי מדרך האחד והר"מ קורדואירו והר"מ סאלים שניהם בא' מן הדרך השני שבו עולים מבית הקברות אל החא"ן והרבה אנשים שנפטרים מזמן רב וכולם ירדו מן השמים אל הדרך ההוא לפני ומשם היו באין לקראתו ומרחוק יקרבו אלי וראיתי בידם פנקס אחד כתוב בו כמה שמות אנשים ת"ח והם גם כן מזכירים אותם בלחש והראשון היה הר"ר שלמה סאגיס ואחריו אני חיים ואחר זה שאר תלמידי חכמים וכשקרבו אלי השבעתי להרמ"ק שיגיד לי מה טובו של הפנקס באמת כי אפשר ח"ו כתוב בו שמות האנשים שימותו בשנה ההיא אם כן יותר טוב שתגיד לי שאפשפש במעשי להכין צידה לדרכי. ויאמר לי אין זה כי אם מספר תלמידי חכמים הראוי' לשוב בתשובה ולעבוד את ה' וכבר היום הזה נקבלת' כולכם בבה"כ לפשפש במעשיכם ואתה לא רצית להסכים עמהם במצוה זו ואמרתי לו הטעם שאמרתי להם בערב שבת כנ"ל. ואח"כ אמרתי לו וכי הר"ר שלמה גדול ממני שכתוב בפנקס קודם ממנו ויאמר ח"ו אינה זו הסיבה כי אם מפני כבודו של אביו שהוא היה המתחיל בענין מצות ההסכמה זו בשבוע זו ולכן כתבו בנו ראשון אז באנו כולנו אל רחוב היהודים וארא קיבוץ כל ישראל יחד מתקבלים שם ובצהרים שקעה החמה שלא בעונתה והנה חושך אפילה גדולה בכל העולם וכל ישראל היו בוכים שם בקול מר והנה איש אחד בדמות פרושים המתבודדים קרוע בגדים ושערות ראשו ארוכים מגררים עד רגליו בא מן המערב דרך בית הכנסת של ארמון של הרחוב הנ"ל והיה משורר זמן שיר ערב בקול רם ואותו השיר היה מחובר מן בתים כענין השירות על המשקל וכולו היה על מצות ציצ' והיבמה ולענין מש"ח והגאולה על דרך מה שפרשו בזוהר בפסוק אם ינאלך טוב וכו' ולא היה מי שמבין דבריו ולא שומע קולו כלל כי אם אני לבדי ויהיה בא עד מקומו והיה מזמר ובא אז האיר השמש כבתחלה:

שנת השל"א י"ח אייר בעת המנחה נתבודדתי ע"י קריאת המשנה ג' פעמים כנודע אצלי וטונתי במחשבתי לשאול מי היה גלגולי קודם שבאתי אני וארא בחלום מורי ז"ל ויחזק בזרועי ויאמר לי הנה הבחור יפה תואר הלזה כמועד אצלינו היא ניסי בעל אחותי ואתה היית רבו. ואיקץ והזרתי לקרא המשנה ונתנמנמתי ואשמע קול קורא בקול גדול חיים חיים ופירא ואיקץ ואחשוב

בלבי כי מורי ז"ל הוא ר"נ והוא נימו של ר' אליעזר תלמיד של ריב"ז והלכתי למורי וסיפרתי לו הכל ואמר לי זה הוא התעוררות עליון בלי ספק אך איני רוצה לגלות לך פירוש דברים אלו לפי שאיני רוצה שתדע גילגול נשמתך מי הוא:

בשבת הגל"א בעת שהיה הש"ץ אומר קדיש בתפלת יוצר בזמר נרדמתי מעט וראיתי למורי ז"ל ויאמר לי הלא ידעת כי איש אחד הביא עתה זכיתך מצנפת אחת חשובה שתשימנה בראשך והאיש ההוא נקרא א"ל ונקרא יצ"ו ואיקן ושאלתי למורי ז"ל ויפרש לי הענין כי בשבת ההוא זכיתי להוספ' שבת הרוח שלי המזומן לי אשר אתקן נפשי:

בעת המנחה נתבודדתי ע"י המשנה כנ"ל ושאל' בת שבתי אם אני מגולגל מרבינו הקדוש ואגדה למורי ז"ל ואמר לי דע כי שני יהודה הם יהודה ן' יעקב אע"ה ויהודה הנשיא ודוד המלך עומד בין שניהם ואותיותיהם שוות. והנה כתוב יהודה אתה יודוך אחיך ר"ת ד' מלות אלו הוא שם י"א היוצא נ"ב מן ר"ת (ה' אלקינו ה' אחד) וזה סוד מ"ש בשבא דמשפטים במלת אתה הוא סוד (ה' אחד) כי הוא הוא והכל אחד וכן אתה הנאמר ביהודה לרמוז כי הוא אב הראשון ואב האחרון ויאמר לי למה אינך מסתכל בזה שאומר יהודה אתה כי אתה הוא יהודה הנשיא ואיקן מאותה תרדמה של התבודדות כי לא הייתי ישן ממש:

כז לאייר נתבודדתי כנ"ל ושאל' במחשבתי אם נפש רבי אליעזר בן ערך המעובר' בי אם עדיין מתעבר' בי ונדבקתי נפשי בנפשי על ידי קריאת המשנה של ר"א בן ערך האומר הוי שקוד ללמוד תורה וכו' ובהיותי בהקיץ לגמר ועיני סגורות ראיתי חברת תלמידי חכמים עוסקים בתורה ויאמרו לי דע כי זה הספר שבידינו אנו קוראים בו עתה כתוב בו כמה פסוקים דע מי החכם ר"א בן ערך בהיותו חי אמר לנו שאלו הפסוקים הכתובים בזה הספר טובים מורי' על שם אליעזר שהוא רמוז בהם:

שכ"ב כ"ד להמות ליל שבת קרוב לעלות השחר קמתי וישבתי על מטתי בסיומי מתנמנ' והייתי ישן ומדבר בקול רם יוצא מפי מילין ואבי ואמי היו שומעים ותמהים ושותקים וזה הלשון שהייתי אומר והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה ונשאר בו עוללות כנוקף זית שנים או שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה וחמשה בסעיפיה ע"כ ידל כבוד יעקב זה מורינו האר"י לוריא הנקרא כבוד יעקב כמבואר אצלי בדרוש שארית ישראל ושארית ומ"ש משמן בשרו ירזה הם שני כתות שהיו תלמידיו הנקראים שארית יעקב ונשאר בו עוללות וכו' קש' כי אם פירושו שישארו ב' פעמים ג' היה לו לומר ששה ואם הם שני' ושלשה היה לו לומר חמשה ועל דרך זה יש להקשות במה שכתוב ארבעה וחמשה בסעיפיה אם הם ארבעה פעמים חמשה היה לו לומר עשרים ואם הוא ארבעה וחמשה היו לו לומר תשעה. אך פירושו הוא כך מן הכת הראשונה שלנו הנקרא ראש אמיר ימותו קצתם והדבר תלוי בספק כמה ישארו מהם אם שנים לבד או שנים ושלשה שהם חמשה או שני פעמים שלשה שהם ששה. וכן בכת שני' הנקרא סעיפיה יש ספק אם ישארו ד' או ה' ואז הקיצותי ופתחתי עיני ונזכרתי כל מה שדברתי ולא נשכח ממני דבר ובערב שבת האחרת הוכה מורי ז"ל במגפה ונפטר בחמישי לאב והנה עתה שנת הש"ע נשארנו מן הכת הראשונה אני וכה"ר גדליה והר"ר אברהם גבריאל והר"י ז' טבול המוגרבי והר"י משען ועם היות שמורי ז"ל צוה ג' אלו האחרוני' מכלל כת א ומן הכת השני' נב"ר

ק"ש

יו"ט גלאן ושר"ר דוד כהן והר"ר יצחק קרספין והר"י אלמרף והר"י אזדי והר"ר ישמעאל הלוי אשכנזי :

אחר ג' ימים שנפטר מורי ז"ל ראיתיו בחלום ושאלתי ממנו איך ולמה נפטר כל כך בחטיפה ויאמר לי לפי שלא מצאתי אפילו א' בדורי שלום כראוי שאמרתי לו א"כ ה"ו אתייאש מכל מה שהבטחתני ומכל הטוב שאמרת לי שעתידה לבא ע"י אמר לי אל תתייאש כי בהגיע זמן אני אבא ואגלה לך את הסוד העשר ואיקן ומאז ואילך רוב הגילוי הי' נגלה לי בחלום וינחמני שלא אתייאש וזה נמשך עד אחר עשרים שנה אחר שנפטר . ומאז ועד אחר שני' אחרו' לא היה בא כי אם פעם א' בחודש ומאז ואילך הי' בא פעם א' לשלשה חדשים . ובכל החלומות שאני רוא' עמו תמיד הוא באופן א' כי מלמדני תורה ומנחמני שלא אתייאש כי עוד חזון למועד וכו' ובעזרת השם הכל יתקיים :

של"ג ר"ח השוון אחר ג' חדשים שנפטר מורי ז"ל ראיתי בחלום להרמ"ק ז"ל בפתח חבר' ת"ח שבצפת והשבעתיו שיגיד לי האמ' בענין אופן לימוד חכמת הקבלה בעולם הנשמות אם הוא על פי דרכו או על פי דרך מורי ז"ל ויאמר לי השני' דרכים אמת אמנם דרכי הוא על פי הפשט למתחילים בחכמת הקבלה ודרך רבך הוא פנימי' ועקרית וגם אני עתה למעלה איני לומד אלא בדרך רבך אמרתי לו אם כן למה נסתלק מן העולם ויאמר לי לפי שאם מצא בזה העולם אפי' צדיק אחד שלם כראוי לא היה נסתלק :

של"ד מוצאי יו"כ שאלתי למורי ז"ל בחלום אם יש איזה בחינת פרצוף שכנגד חציו העליון של זעיר כמו שיש מחציו מלמטה פרצוף יעקב ורחל ויאמר לי כי גם יש שם בחינ' פרצוף אחד היוצא' מאות א' של אהי"ה של אימא המתלבשת בזעיר ומשם יוצא' זאת ההארה לחוץ באחורי זעיר ונעשית שם פרצוף א' עומד על ראש רחל באחוריו מחציו ולמטה ועל זו העליונה רמזו רז"ל במה שאמרו כשנזדווג יעקב עם לאה היתה רחל למטה אתא המטה כנגד זו בלד פנים וזעיר יש למעלה בחינ' היסוד שהתום בתוכו שהוא היסוד דא"א הראשון משם קצוו' אשר כשנגדל עלה ונקרא ה"ח ובתוכו מתלבש יסוד דאבא וכמו שספרת יסוד זה דאבא יוצא לצד פנים למעלה ומזדווג עם לאה הנז' :

יום לחשון ראיתי למורי ז"ל בחלום ויאמר לי דע כי כמו שיש שם של מ"ב אותיות כך ישנו בטעמים וכאשר הקיצותי שכחתיו ולא זכרתי רק השם השני קר"ע שט"ן כי הוא טעם הנקרא תל"שא ואולי הוא כי השם הנז' הוא בגבורה וגם ת"לש"א ר"ל ת"לא"ש דהיינו שם ה' גבורות ה' פעמים אלקים גימטריא ת"ל וטלש א"ש בגבורה וכן בני שמות הנז' עם שני הכוללים הם בגימ' תלש"א :

שנת תשל"ה יום ר"ה כשהיו הקהל קוראים פסוקים של תקיעת שופר עלה אלהים בתרועה נתנמנמתי וכמעט שהייתי בהקיץ וראיתי עצמי בכפר תנחו' על ציון א' של ר' תנחו' הקבור שם והייתי אני וכמה אנשים עמי עושין הקפה לאותו ציון ויצא איש אחד ונתן לי אבן טובה א' מאירה כשמש ויאמר לי הנה הסגלה נתנו לך נר א' דולק וכלה השמן וכבה הנר אך עתה אנו נותנים לך אבן טובה שאינה צריכה שמן ולא תכבה ואיקץ . ואח"כ בחודש כסליו נולד לי בן וקראתיו נחמי' על שם הציון של הצדיק ההוא ימל שם הכפר והבנתי כי הנר שכבה היה יוסף בני שמת כל"ל שדבר נבואה ונפטר בן שנה והלי באלול באותו [illegible] הוא [illegible] בני ובעונותי גם הוא נפטר בן י"ג שנה וגם הוא

דיבר נבואה ודרש דרשה נפלאות בהקיץ והשיב בן ד' שנים ראה על גג אחד נוי שט"ש ואמר לו אתה הוא גלגול זכריה בן יהוידע הנביא ולעד"ן שגם בו נתגלגל מורי ז"ל :

ראש חודש אדר ליל שבת חלמתי שהייתי בירושלים ובא גוי ישמעאל אחד ומטפחת לבנה על ראשו ונתן לי שלום בסבר פנים יפות מאוד ואח"כ היה מברך אותי בלחש רק שפתיו נעות ואז נתדמה לי במחשבתי שהייתי מכירו ושהיה אליהו ז"ל ושמעתיו אומר בלחש יקום אלהים יפוצו אויביו וגו'. ואח"כ היה בא ר' יעקב משעוד והיה מוליכני לבית הר' לפידות האשכנזי ז"ל והיה ביום שבת קודש וקם מלפני וכבדני כבוד גדול והושיבנו אצלו והיה בידו ספר הזהר ונתעסקנו יחד בו ובתוך הוכוח היה מסתפק בענין אחד ופרשתיו לו והבאתי לו ראיה מספר שמות בזוהר ממעשה דההוא גברא דשמו יועזר בן יעקב שהלך לפני ר' אלעזר וסיפר לו איך נכנס לגן עדן אהרן וכו' ואיקץ :

בשנה ההיא חלה אחי הר"ר משה ואמר לי מורי ז"ל בחלום שאכוין עליו בברכת רפאנו בתיבת רופא חולי עמו ישראל כי רופא בגימטריא עם הכולל רפ"ח ניצוצין שמהם באים החולאים והכוונה שאלו הרפ"ח יתוקנו בו ויתמתקו ועי"כ המשך רפואה אל החולה אז אמרתי לו כי רופא אינו כי אם רפ"ז ויותר טוב לכוין בר"ת רופא חולי עמו ישראל שעולים רפ"ח ויאמר לי כן הוא האמת והוא לא רצה לאומרו עד שאמרתיו אני והיה זה כדי לזכות אותי :

שנת השנ"ו ליל שבת כ"ה לאלול נפטר חמי הר' סעדיה ז"ל ג' שעות בלילה ובהיותו עדיין גוסס משכתי את זרועו במק' הדפק והשבעתיו שאחר שיפטר יבא אלי בחלום ויגיד לי מעלתי ומקומי בגן עדן והלכתי לביתי ליישן ולא ידעתי אם מת בלילה היא אך ידעתי שמאותו חולי בוודאי ימות כאחז"ל רוב גוססים למיתה ויהי בחצי הלילה ראיתיו בחלום ושאלתיו מה אירע לו באותה לילה ויאמר לי טוב הדבר אבל בהיות שעה שנפטרתי היא ליל שבת לא הכניסוני עדיין בדין למעלה לכשאדע מה שיארע לי. ובענין מקומך בג"ע כבר הלכתי וחקרתי ולא הניחוני ליכנס לראות מקומך כי אמרו לי שאיני כדאי לראותו אמנם שמעתי כי הוא מקום עליון מאד :

ליל שבת כ"ז ניסן משנת השנ"ז ראיתי קרי בחלום ואיקץ ואצטער מאד על המראה והזרתי ליישן וארא למורי ז"ל ויאמר לי הנה עדיין לא הגיע הזמן על מה שצויתיך בהיותי חי שתלך לדור בירושלים ועתה בא עמי למערה א' של צדיקים לדעת מה יהיה ויכניסני במערה א' של צדיקים מזמן התנאים הראשונים והיה בנין קדמון מפואר מאד בנוי מאבנים גדולות מאד על ציונים של אותן הקברות כעין מערה של הלל ושמאי וארא חקוק באבן א' גדולה של קבר א' שם (קטיאל) ואחריו חקוק שם (שמאל) וגם שמות אחרים היו חקוקים שם ונמחקים ושם אמר לי מורי ז"ל הנה כבר הגיע הזמן ומתחייב לך עשות שתלך ותדור בירושלים :

בליל מוצאי שבת של אחריו חלמתי והנה ספר פתוח לפני וסי' כתוב בו

כי

כי הצדיקים מדריגת' הוא למעלה מחיות הקודש לפי שנשמותיהם חצובות מכסא הכבוד ואחר פטירתם חוזרים שם ונעשים מרכבה אל השכינה וחיות הקודש הם מרכבה התחתונה למטה מהם. עוד כתוב שם כי גם אליהו ז"ל נעשה מרכבה אל הש"י. והנה בזרוע א' של אליהו ז"ל אשר נחלק לג' פרקים כתוב בהן ג' שמות וג' מלאכים וכולם מסוימים ושכחתי ענינם בפרטות אך מה שאני זוכר הוא כי בפרט הראשון כתוב בו (נחושת) ובפרט השני כתיב בו (נחש) ובפרק השלישי אין בו רק אות מהראשונות ושכחתי מה ענינם גם היה כתוב שם ג' בפרקין שלו עם שלשה שמות המלאכים אשר בהם שלשה רגלי המרכבה:

ר"ח טבת היינו בהסגרו בכפר עין זיתון והשלמנו מסכת חגיגה וחשבנו לעשות סעודה לשתי סיבות הא' משום סיום מסכת ועוד משום ר"ח וחנוכה ובליל ר"ח הנזכר ראיתי בחלום נפש הר' יצחק שמינו המגן שנפטר זה ג' שנים מחולי הכבד וחולי המעיים וכשהיה בחליו היה מוציא מן הכבד חתיכות חתיכות וראיתיו בחלום בבית הכנס' גדולה כמנהגו בחייו והיו אנשי הקהל עם מהר"י קאר"ו ש"ץ שם במעמד ויבוא אלי מהרי"ק ור' אברהם לאנדייו הממונה ויתנו פני שאתקן נפש הנפטר הנ"ל. ויאמר לי הנפטר בעצמו הנה אני אבוא אליך שתתקני ואתקן ויהי בבוקר סיפרתי החלום לפני בני הישיבה והנה שם בכפר הנ"ל הביאו הגוים עגל לשחוט ויברח מהם ויכנס לבית מדרשי ויעלה על האיצטבא אשר שם קובעים ישיבה אני והחברים ושם שולחן ארוך שמניחים הספרים עליו ויתיצב העגל לפני ושתי רגליו על האיצטבא ושתי ידיו על השולחן והי' מביט בפני ועיניו זולגות דמעה ובני הישיבה רואים ויתמהו. ואמרתי להם זה הוא החלום שסיפרתי לכם אז יצאנו לחוץ וקנינו העגל מבעליו ונשחטהו בכוונה לתקן נפש המת המגולגל בהעגל והעגל פשט צווארו מאליו בלי טורח כלל ונבדוק אותו ונמצא כשר בלי פקפוק כלל ואמרתי אל החברי' קרעו את הכבד ותמצאוהו נרקב כמו שהיה בעל החולי המגולגל הנ"ל ויקרעוהו וימצאו כל הסומפונו' מלאים הם תולעים ארוכים מאד ורבים לאין מספר. אז צויתי להם שיזהרו שלא להשליך ממנו אפי' כל שהוא לאיבוד וכן עשו וינקרו כל התולעים וכל החלב האסור של אחורית העגל ולא אבדו ממנו כל שהוא מן המותר לאכילה וגם לא הנחתי לאכול ממנו שום זר כלל כי אם אנחנו לבד לכוונה לתקן את הנפש ההוא ע"י סעודת מצוה אח"כ בלילה שלאחריו ראיתי בחלומי נפש הנז' ואמר לי תנוח דעתך כשם שהנחת דעתי:

השל"ח ני"ה כסליו אחר שקיעת החמה נראה ברקיע נגד מערב נוטה כמעט נגד דרום כוכב אחד גדול ובו זנב ארוך מאד נוטה נגד מעלה על הכוכב עצמו והיה נוטה קצת הזנב כלפי המזרח והיה שוהה שם שיעור ג' שעות ממש. ואח"כ הי' שוקע במערב אחורי ההר ההוא שבצפת ונמשך זה יותר מחמשי' לילות. ובט"ו לכסליו הלכתי לדור בירושלים:

ליל שבת ב' בכסליו חלמתי שהייתי נושא עיני למרום וראיתי דמות ציור אחד מרובע ברקיע דמות בתים בתים כטורי החושן י"ב בתים והיה מגוונים יפים ומיני צבעונין ומוזהבי' ובטור הראשון בבית הראשון שבכולם היה כתוב בו דגל יהודה ובבית השני כתוב בו ארי'. גם ראיתי כל נגד אחד שברקיע ציור אחד מוזהב ומפואר בתכלית היופי ובתוך הציור ההוא הי' כתוב אותיות כתר באותיות גדולות מאירות מאד מאד ומתנוצצ' כברק והאותיות ההם היו כתובות במעשה רוקם בולטות כמרגליות וזהב ומיני צבעונין והי' נראה לי בחלום כי אם

היה בתוך ביתי והייתי מספר החלום לאמי והייתי מפרש לה פירוש החלום והוא סימן הגלות השיב אחור ימינו והימין הוא פני אריה אל הימין והנה יהודה נקרא גור אריה שהוא בגלות והנה עתה יזרח אור המשיח משבט יהודה הנקרא אריה והוא בימין ואיקץ:

ליל הש"ע היה מגפה במצרי' וברחו אנשים ובאו לירושלים וקמתי בחצי הלילה והלכתי בחוץ שבעלייתי נגד בית המקדש להתפלל אל הקב"ה בבכיה על דבר המגפה שלא תבוא לירושלים ואחר כך ישבתי במקומי המיוחד לי לעסוק בתורה באותו החדר שלי והיה הנר כבוי והתנמנמתי בעודי יושב וארא בחלום והנה שר צבא הגוים ועמו חיל אנשים רבים באים לצבא על ירושלים להשחיתה וקמתי ואמרתי לו בקול רם הזהר אל תשלח ידך לשום אדם בעיר זו ויאמר לו ומי אתה שאשמע לדבריך ואמרו לו בני אדם שהיו שם דע כי זה האיש הוא אדם גדול וקרוב למלכות וירם השר ההוא את ידו ויך אותי על העורף ומחמת ההכאה נכפף צווארי עד למטה ואיקץ ועוד צווארי כפוף כאילו היה מדבר בהקיץ ממש בהיותי משתומם על המטה והנה נחש א' גדול קר בתכלית הקור מתחיל להכרך על רגלי ואקום במהרה ואדליק את הנר וראיתי את הנחש ההוא נכנס בחור אחד מצידי ממש ועסקתי בתורה עד הבוקר והלכתי לבית הכנסת להתפלל ובאת לביתי ונכנסתי לחדר הנ"ל ותיכף נחלמתי לגמרי עד שקיעת החמה ואז באו לביתי להתפלל ערבית ליל שבת וכאשר התחילו לומר פסוק מזמור שיר ליום השבת נפתח פי מאליו והתפללתי תפלת ערבית כדרכי:

השי"ם ליל מוצאי שבת י"ו לאדר אמר לי מורי ז"ל בחלום דע כי שורש נשמתך בשנים עשר שבטי ישראל באחד מן השלשה שבטים שהוליכו מטת יעקב מצד מזרח והוא מן השבט היותר קרוב לצד דרום:

כ"ז לאדר חלמתי שהייתי מתעטף בטלית קטן והי' מצויר בו ה' שמות וכל שורה מהם ה' עיגולים עשוין כעין שנ"ל כעין שציירו המקובלים האחרונים בספריהם לצורת העשר ספירות שלש שלש שלש אלו למעלה מאלו והייתי תמה כי הי"ס הם שלש שלש שלש לבד ובטלית שלי איך היו ה' שורות של שלש שלש והייתי מקיץ וחוזר וחולם כל זה ד' או ה' פעמים והנה הטלית עצמו היה מבגד אחר שלם כעין שלנו אלא שהיו מציירין בו הי"ס כמעשה רוקם כעניין יריעות המשכן ונדומה לי שבתוך החלום עצמו הייתי אומר שהיו ה' שורות כנגד ה' פרצופים שיש בכל עולם של אבי"ע וכל פרצוף לא הי' בו רק ג' ספירות כדרך כל ג' קוים הכוללים כל ע' ספירות וכ"א שבפרצוף שבפרצוף) ונלע"ד כי פתרונו הוא כי נגמרתי לתקן לבו' נפשי לעשיה הכולל חמשה פרצופים:

א' לניסן חלמתי חלום גדול וארוך ואכתוב מה שזכרתי הייתי אני והרבה צדיקים מהחכמים והי' שם חכם גדול שר על כולנו והי' כל א' מהיושבים שם עומד לפניו קדיש אחד בניגון וקול נעים לבחון איזה קדיש מעולה ראוי בכל הקדישים ונדומה לי שהיה זה באחרית הימים שעתיד זרובבל לומר קדיש ואז יעלה קרח ועדתו מן השאול בזמן התחיי' והיו מנסים לדעת מי הוא הראוי לומר הקדיש ההוא. ואולי ספק קרוב לוודאי שאותו חכם הגדול היה מורי ז"ל גם אני מסופק אם הי' שבת או יו"ט ויותר נראה שהי' יו"ט ואחר שהרבה מהחכמים אמרו קדיש קמתי אני ואמרתי קדיש בנעימה והי' נ"ל אז שהנועם ההוא היה כטעם הקדיש של התגולרוה הנהוג עתה להחזנים ספרדיים והייתי מרים קולי כל כך בענין הנגון ונגינות אמן יהא שמיה רבא וכו' בכל כחי בנועם עד שניחר גרוני

מעט והייתי מתרעם אז במחשבתי שלא נחה דעת מורי ז"ל בהרימי קולי עד שניחר גרוני והשלמתי כל הקדיש ההוא בנעימה ובהרמת קול בכה ואני מסופק אם הקילותי תיכף אם גמרתי כל תפלת ערבית ואח"כ הקילותי וחזרתי לביתי ואראה מהר"י קארו בא לביתי להקביל פני ביו"ט וישב הנה ר' שבתי חיים ושותפו הביאו לי מנחה ג' וד' קופות של מאכל והתרנגולות פטומות ומבושלות וגבינה וחלב ואתן לפני מהרי"ק ויחלו לסעוד עמי אך הוא לבדו אכל מהם ואני לא אכלתי רק מתבשילים שלי כמנהגי בהקיץ ואיקץ . והנה הרבה פעמים אני חולם שמהרי"ק חונה ונושם ואני הולך לבקרו ומצטער עליו ועושה לו הרפואות אני מבין שהרוגם :

ב"ח לכסליו חלמתי שהרגשתי בעצמי שנתעלפתי מחמת כאב גדול שאחזני ואח"כ הוסר ממני העילוף והנה ד' נשים שמעו שנתעלפתי היו באו' לעשות לי תרופות וימצאוני יושב שהוסר העילוף והי' שם אנשים הרבה ויאמרו לו בא לך זה העילוף אלא מדאגות שאתה דואג על כי אין העם שומעין לך לשוב בתשובה. אז אמרתי למורי ז"ל שאל יחר לאדוני במה שאומר לך והוא כי כל הרעה הגדול' הזו שאין העם שומעין בקולי ושבי' בתשובה אתה גרמת כל זה יען לא לימדתני כל הצורך בחכמה זו ואיני רוצה עתה להטריחך כי הגיע זמן סעודת שחרית שבת ולכן אלך עתה לביתי ואחר הסעודה אבוא ואשב עמך כל היום עד שתודיעני מה שתעשה עמי וישחק עמי ברצון טוב ואיקץ :

ב"ח לטבת חלמתי חלום מבהיל ושכחתי ראשיתו וכן כמה דברים באמצע וזה מה שזכרתי שהיה יום הושענא רבה או שמחת תורה והייתי בבה"כ שבצפת והיה חכם הקהל ר"י אבוה לעפייא ורצו אנשי הקהל להגיע בבית הכנסת במלעו' נעות כמנהג לכבוד ס"ת ואז היה נראה לי בחלום שגם היה מנהג כל ישראל להביא גופו של מרע"ה לבה"כ ואני מסופק אם היה המנהג פעם א' לשבעה שנים או בכל שנה אבל שמחת תורה היו מביאים גופו לבה"כ ועתה למנהג הי' לפי שהיום הוא ש"ת שניתנה ע"י מרע"ה ולכן היו מביאים אותו שישמח במתנת חלקו ועוד שביום הזה קורין וזאת הברכה שנזכר פטירת מרע"ה והיו מביאין גופו לזכו' פטירתו וארא והנה הביאו גוף מרע"ה לבה"כ והיה ארכו קרוב לעשר אמות ויכינו שם ספסל ארוך ועליו ספרים הרבה ועליהם הניחו גופו וארא והנה היה גופו מלובש מלבושיו וכאשר השכיבוהו על השולחן ממה שהיה לס"ת א' ממש ולא היה נגלל אלא שטוח לארכו כמין אגרת ארוכה מוטלת לאורך הספסל וכתוב בה כל פרשיו' התורה מן בראשית עד לעיני כל ישראל ולא הי' כעין ס"ת שלנו עשוי מן יריעות רבות וכל יריעה נחלקת לכמה דפין אלא כולו דף א' ומשורטט שיטה תחת שיטה עד סוף והניחו ראשו לדרום שהוא פ' בראשית וסופו לצפון שהוא פ' וזאת הברכה וחכם הקהל הי' יושב אצל ראשו ואני אצל סופו ואמרתי אני בלבי מגאוה עשה כן שהניח ראש הס"ת אצל מקומו וסופו אצל מקומי וחזרתי ואמרתי בלבי אע"פ שהוא נתכוין להתגאו' מ"מ אני ראוי לשמות יען מקומי סמוך לסוף פ' וזאת הברכה שיש בה פטירת מרע"ה כי זה יורה שיש לו אחיזה ודביקות שיש בי עם מרע"ה עם נפשו אז אמר החכם הנ"ל הביאו מלבושים להלביש הגוף של מרע"ה אבל האזור שבו חוגרין מתניו אל תביאהו זולת חוט א' דק ובו תחגרוהו והיה נראה בעיני החכם כי דבר זה הוא חידוש גדול שלא ידעו זולתו והיה בלבי עליו כי הנה דבר זה של החוט הוא כתוב בפירוש במסכת סופרים ואח"כ ראיתי והנה גוף מרע"ה חזר לכמו שהי' גוף ממש וילבישוהו ויחגרוהו בחוט הנ"ל ושהי

שורדין

בורדין לבנים והמסתי עליו איך הוסיף ב' שורים ובתחלה אם שלא יתנחת אלא בהוע בלבד ואח"כ שינו מושב הספסל הנ"ל והניחו ראשו למערב וסופו למזרח ואני מסופק אם הוא לסיפך וענין זה היה בחצי היום . אח"כ ראיתי עלמי היך לחומת לפת למזרח ושם מקום גבוה כעין מישור אלל החומה ואני וכל העם יושבין בלד דרומו של המישור ולד לפוני לד החומה ממש היה מקום מרע"ה ואיני זוכר אם היה שם קברו ממש או אם גופו לבד כבראשונה . ואמנם לא היינו רואים אותו ממש רק בידיעה לבד וגם היה בעת המנחה והייתי מתעלב והואג בלבי מאוד מי יתן והייתי זוכ' עתה לראו' אור זיו השכינה אשר היקף עליו ע"א מרע"ה העומד פה ומי יתן ויתפקחו עתה עיני ואראהו ובהיותי מהרהר בלבי נשאתי עיני להר הגדול אשר במערב לפת אשר מהוכר מן ה"י' הרבה זה אלל זה ובאמלע זה היה אלל כפר שאמוני' היו שם ב' ראשי ההרים סמוכי' יחד כנז' וארא והנה שקפ' החמה שלא בעונתה אחורי ראש ההר האמלעי הנ"ל כמנהגו והייתי חושב בדעתי כי עדיין לא ירד השמש הרבה באחורי ההר וקמתי אולי אראהו ואשאר בדעתי כי השמש עלמו היה בכפר אחד שהיה אחורי ראש ההר האמלעי הנזכר ואיקץ :

ליל ב' שע"נ חלם ר' משה מזרחי הסופר שהיה בבית מדרש אחד ושם זקן אחד יושב על מחללת ושלש מאות תלמידים נלבים עליו ודמות אותו זקן הי' כדמותו בכל הפרטים ועיניו סגורות ודורש כמוני ממש וישאל עליו ויאמרו לו זה הוא הזקן ויתמה איך יושב על מחללת ויענוהו כי כן היה בעוה"ז והנה הוא מדבר לחם רב מרחוק מן הזקן עם א' מהנלבים ואומר לו הנה דמות זקן זה בכל פרטיו דומה להחכם הר"ר חיים וויטאל או היה איתו זקן מסיבו מרחוק ואומר לו וכי אתה תמוה על זה דע כי נשמתו אלולה מנשמתי או הוליכוהו למדרש רבינו הקדוש ז"ל והראוהו רוב עושרו וגדולתו לאין קץ והוא עלמו לא ראה . (ע"כ נמלאו מהמלומות שחלה מורי זקני ז"ל) :

מה שאירע בעת פטירת מורי זללה"ה סיפר לי הר"ר ילחק הכהן ז"ל כי בעת פטירת מורי ז"ל כשאני ילאתי מאללו נכנס הוא אללו ויבכה לפניו ויאמר וכי זו היא התקוה שהיינו כולנו מקיים בחייך לראות טובה גדולה ותורה וחכמה בעולם וישיבהו אולי מלאתי אפי' אחד בלבד לדיק גמור בכם לא הייתי נסתלק ועודנו מדבר שאל ממנו עלי ואמר היכן הלך פלוני וכי בשעה זו הלך מאללי ויצטער מאוד והבין מדבריו שהיה דעתו למסור לי איזה דבר סתר . אז אמר

לו הר"י הנ"ל מה נעשה מכאן ואילך ויאמר לו תאמר לחבירים משמי שמהיום והלאה לא יתעסקו בחכמה זו כלל כי לא יבינו אותה כראוי ויבואו ח"ו לידי כפירה ואיבוד נפשות ואמנם הרב ר' חיים לבדו יכול לעסוק בה בלחישה בסתר בינו לבין עצמו . ויאמר לו וכי ח"ו אין עוד תקוה לנו ואמר לו אם תזכו אבוא ואלמדכם ויאמר לו איך יבוא רבינו וילמדנו אחר שהולך עתה ליפטר מן העולם ויאמר לו אין לך עסק בנסתרות איך תהי' ביאתי אם בחלום אם בהקיץ אם במראה ותיכף אמר לו קום מהר צא מן הבית הזה כי אתה כהן והגיע זמן ואין פנאי להאריך בשום דבר ויצא מהר וטרם יציאתו מהמפתן פתח פיו ויצאה נשמתו בנשיקה לחיי עולם הבא . זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן :

ערב ר"ח אלול השל"ה שלחני מורי ז"ל למערת אביי ורבא ושם נשתטחתי על קבר אביי ורבא ז"ל. וייחדתי תחלה הייחוד של הפה והחוטם דעתיק ; קדימה ונפלה עלי שינה ויקץ ולא ראיתי דבר אח"כ חזרתי ונשתטחתי שנית על אביי עצמו ויחדתי היחוד הכתוב בכתיב' ידי מורי ע"ה עצמו ובכונת מחבר ומשלב אותיות (הויה ואדני) כנודע נתערבב' מחשבתי ולא הייתי יכול לחברם ואחדל מלחשוב בחיבור ההוא . ואז נדמה אלי במחשבתי כאילו קול אומר לי חזור בך חזור בך פעמים והייתי מחשב בדעתי לומר הנה זה לשון עקביא בן מהללאל כנודע ואז חזרתי לחשוב בחיבור הזה וגמרתיו ואז נתדמה במחשבתי כאלו אומרים אלי אלהים יראה לו השה לעולה בני וכאילו יהיו מפרשי' לי פירושו והוא כי מה שהייתי דואג על שלא הועלתי בייחוד הראשון אינו כן ואמנם הועיל והעלה לפני השי"ת וזהו אלהים יראה לו השה וכו' ונתדמה במחשבתי כאילו היו מפרשים לי כי בפסוק הזה נרמז כל היחוד הראשון כי ר"ת של אלהים יראה לו השה בגימ' במנין מ"ו יה ד (הוי"ה ואהיה) ור"ת השה לעול' בני הוא סוד (הבל) הפה העליון שכיוונתי ביחוד ההוא ואז נתדמה לי כאילו אומרי' לי שבראשי תיבות של לו השה לעולה רמוז (הלל) הזקן ואיני מבין עליו וכ"ז היו מתדמה לי במחשבתי . ואח"כ נפלה עלי חרדה גדולה עד מאוד בכל אברי וידי רועשו' זו על זו גם שפתי רועש' דבר גוזמא ומתנענעת במהירו' ותכיפו' במהירות גדולה וכאילו קן היה יושב על לשוני בין שפתי והי' אומר במהירות גדולה יותר ממאה פעמי' בזה הלשון מה אומר מה אומר ואני הייתי מחזיק את עצמי ואת שפתי שלא לנענע ולא יכולתי להשתיק כלל . ואח"כ השבתי לשאול על החכמה ואז היה הקול מהפך בפי ובלשוני ואומר החכמה יותר מעשרים פעמים ואח"כ חוזר ואומר החכמה והמדע עד כמה פעמים ואח"כ חוזר ואומר החכמה והמדע נתן לך מן השמים ידיעת ר' עקיבא ואח"כ חוזר ואומר יותר מר"ע ואח"כ חוזר ואומר וכהרב ייבא ביה ואח"כ חוזר ואומר יותר מרב ייבא סבא ואח"כ אמר שלום עליך ואח"כ אמר

פעמי'

אשתי' משדרין לך שלמה וכל זה במהירו' גדול דבר גשלא פעמים רבים נבקץ ואני נופל על פני ומשתטח בכיך אביי ואח"כ הלכתי למורי ז"ל ואמר לי כי הופלגתי מאוד במה שעשיתי שני היחודי' ביחד זה אח"ז שכן בזה הסדר ראוי לעשותם ומה שלא נעניתי ביחוד הראשון לפי שהמתינו לו שאייחד שני היחודי' הנ"ל ואמר לי מורי ז"ל כי בהזדתי כשנכנסתי לביתו ראה נפש של בניהו בן יהוידע הולך עמדי ואמר לי כי אינו מן השרש שלי אלא מה שנתגלה עמי הוא כי הוא מתגלה על כל המייחד יחוד עליון כי זה היה דרכו תמיד בחייו כנ"ל אצלינו במקום אחר ואמר לי מורי ז"ל כי אמר לו רב ייבא סבא אז במנחה שאם אזכה אני באותו יום שבה הבא ראשון שישאר בי תמיד ולא יסתלק כשאר הגילגולי' שלי ועל ידו אזכה להשגו' גדולו' ובפרט בתפלה העמידה בברכ' השני ובאתה למה ובשומע תפלה ונעם הדבר לפי שגם רב ייבא מתגלה אל הצדיקים כמו בניהו בן יהודע כמבואר הגליון נוסף על שהוא משרשי ולכן אם אזכה שיתגלה בי יגלה לי נפלאו' גדולות ב"ה :

ליל מוצאי שבת כ"ה אלול יחדתי יחוד א' אחר תלות הלילה כשקמתי ממטתי והודיע לי כנ"ל והזהרני רב ייבא סבא שע"י הייחוד מכתיבת מורי הר"ב זללה"ה השיג בחכמה כל מה שאדלה ושאייחדנו בכל יום נ"פ בנפילת אפים שחרית ובנפילה אפים במנחה ובקריאת שמע של ערבית ובזה אשיג כל כמה שארצה וליל יום ב' הזרתי לייחד אחר תלות לילה ואמר לי רב ייבא סבא וגמה לא יחדת הייחוד ההוא כאשר צויתיך לעשותו נ"פ בכל יום כי בזה תשיג השגה שלימה לאין קץ ולך לך אצל רבך הר"ר יצחק אשכנזי ואמור לו שילמדך איך תיחדהו בשלשה זמנים הנ"ל ואמר לו שידבר עמו ואלמדהו והוא ילמדוהו לך אח"כ ואינך יודע כמה אתה גדול לפני הש"י כי אתה אדם גדול כר"ע וחביריו ואשיג מה שלא השיג שום אדם בדור הזה ואפי' הר"י אשכנזי רבך והנה עתיד שידבר עמך המלאך אליהו ז"ל פנים אל פנים בהקיץ . ולכן כאשר תייחד יחוד כזה תעלהו בסוד אליהו ז"ל שהוא סוד שם ב"ן והוא סוד מ"ג ותעלהו בסוד נדב ואביהו שהם סוד הנפש ותפלה אוהי נ"כ עמהם ובזה תשיג שידבר עמך אליהו ז"ל ושאר המלאכים ואינך יודע כמה גדולה מעלתך מכל אנשי הדור ההוא ובגים יתן לך הש"י גם עושר שלא תצטרך לבריות ואז בבוקר הלכתי אצל מורי ז"ל וסיפרתי לו כל הנ"ל ואח"כ לימד אותי איך לעשות הייחוד הזה הנ"ל ג' בנפילת אפים דשחרית ודמנחה ובקריאת שמע של ערבית וכבר ביארתי בסוד היחוד של כתיבת יד מורי ז"ל . גם ענין הייחוד של נדב ואביהו ואליהו ז"ל כתבתיו של אחד הייחוד באחד הפה והחוטם דעתיקא קדישא וע"ש בייחוד הב' :

יום אחר הייתי לפניו ונתעכבתי חודש ימים שלא עשיתי הייחוד ולא שום ייחוד מהייחודי' שמסר לי והכיר בפרצופי ואמר לי אם תעזב' יום יומים אעזבך ואתה גורם בזה נזק גדול שהגרום שיתפרשו ממך כל הנשמות שרוצות לידבק בך ונתתי לי טענה שרציתי לעסוק בתורה באותו זמן ובפרט שלא היו באים כפי רצוני אותן הנשמות בגלוי והשיב לי שעם כל זה לא אמנע מלעשות הייחודים ההם בכל יום כי הוא גדול מעסק התורה כי הוא מייחד העולמות העליונים והוא עסק התורה וייחוד הכל ביחד והזהירנו שכאשר אייחד היחודים שלא הבא כוונתי להמשיך את הנשמות בלבד אלא גם לתקן למעלה :

גם אמר לי שעד חג הסוכות של שנת השל"ד אני צריך סיוע ממנו ומשם והלאה איני צריך עוד לסיוע כלל כי כבר אז נשלמו כשתי שנים ומהלה שהעשה

נהם שמנעתי עצמי מעסק התורה וגם כי עד אז אפי' אם הוא במקרה שאי אפשר להיות בקביעות אבל משם ואילך בעז"ה יהי' בקביעות :

גם בזה הזהירני שלא אמנע מלייחד הייחודים שמסר לי ושאם אלך להשתטח על קברי הצדיקים יהיה בערב ר"ה או בעי"ו לחודש כי אז יש יותר הכנה מכל שאר הימים ושלא אלך לא בשבת ולא בי"ט ובר"ח כי אז נשמותיהם עולות למעלה ואינן יושבות על הקבר ופעם א' הלכתי על קברי הצדיקים בחוה"מ להתפלל עליהם אבל לא נשתטחתי עליהם לייחד איזה ייחוד :

גם אמר לי כי הייחוד של היודי"ן והואוי"ן של י"ג היוודתי דרישא אייחד אותו יותר בקביעות מכל שאר היחודים ובלילי החול יהיה אחר חצות כי אז הוא עת רצון אך בלילי שבת אפי' בתחלת הלילה אין בכך כלום ובראש חודש הייחוד היחוד אשר הוא מיוסד על שם שד"י כי יחוד זה הוא סוד ר"ח כי שם שדי במילואו עול' בגימטריא רא"ש חוד"ש ואפילו ביום ראש חודש עצמו יכול לייחד יחוד זה אפילו להשתטח על קברי צדיקים :

גם הייחוד של חדשים לבקרים רבה אמונתך היא טוב לעשותו בלילי החול אחר חצות או בליל שבת אפי' קודם חצות כי בשני זמנים אלו מתפשטת לצאת בכל אורך זעיר גם בלילי שבת קודם חצות אייחד היחוד של עשרה הויות שבדעת גם לזווגי שאקרא בכל ליל שבת אחר הסעודה וברכת המזון קודם חצות מס' עירובין בסוד העיבור ובסוד ע"ב רי"ו ודע כי עיקר כל אלו הייחודים הם או על קברי הצדיקים או בכל חצות דהיינו אחר שעבר חצי הלילה ויועיל אפי' שלא על קברי צדיקים שאחר חצות הוא עת רצון ואז הוא שעה הנבחרת מכל שאר הזמנים :

גם אמר לי שראה כתוב במצחי פסוק לחשוב מחשבות לעשות בזהב וכו' לרמוז על ענין שתי שנים ומחצה שביטלתי מן התורה ועסקתי בחכמת האלקימיא :

פעם אחת הלכתי עם מורי ז"ל אל מקום שנתוועדו שם הרשב"י וחביריו כשעשו האדרא רבה של נשא ושם במזרח הדרך יש שם סלע אחד ובו בקיעות שתים גדולות ואמר לי מורי ז"ל שבאותה הבקיעה של צד צפון שם ישב הרשב"י ע"ה כשעשו האידרא ובבקעה של צד דרום שם ישב ר' אבא ואצל האילן שכנגד ב' בקיעות הנ"ל שם במערב ישב ר"א . ומורי ז"ל ישב במקום הרשב"י ואני ישבתי במקום ר' אבא ואז לא ידעתי טעם עיקר ישיבתי במקום ר' אבא למה ואחר ימים הגיד לי שר' אבא הוא משורש נפשי אז למפרע ידעתי טעם ישיבתי במקום הנ"ל :

גם אמר לי כי בהיותי קטן קללתי פעם אחת את אמי ע"ה וצוה אותי להתענות ג' ימים רצופים לילה ויום ולכוין שהם ע"ב שעות והוא כנגד תרין עטרין דהוי"ה דאו"א הגנוזים בג' אבות חג"ת והם ע"ב כנודע כי שם ע"ב הוא בחג"ת ולפי שבמה שתרמתי לסלק אלו התרין עיטרין מן הבן העליון לכן אכוון להחזיר' אני ע"י אלו הע"ב שעות שיש בג' התענית אלו ואמר לי שבהתענה זאת ג' ימים קודם שבועות ולכוין בסוד היו נכונים לשלשת ימים כי אז פסקה זוהמתן של ישראל וע"י התענ' הזה יפסק ממני זוהמת החומר אשר בו כדי לקבל כח ידיעת סודות התורה בליל שבועות ובליל שבועות ועמדתי עמו כל הלילה בסודות התורה ולא ישנתי כלל גם אמר לי אלו הג' תעניות יועילו לבטל גזירות המ"ד שנים שהזכירו מסרב המגיד כנ"ל פ"ש :

יום אחד הייתי בתענית ובכיתי מאד והרביתי דברים לפני הש"י לומר למה מונע ממני דרכי התשובה ולמה לא ישים בלב מורי שילמדני כרצוני והרביתי דברים כאלו . והלכתי לבית מורי אח"כ ואמר לי כי באותה שעה רצו להענישני מן השמים בב"ד העליון על שהחטאתי דברים כלפי מעלה לולא שנזדמן לי סניגור לומר מחשבתי

שמחשבתי היתה לטובה ואמר לי שאזהר מלדבר סוד דברים כאלו כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק וכו' אלא שיש זמן קצבה לכל דבר כנ"ל לכל זמן ועת לכל חפץ וכו' ואיך היית אומר שח"ו הקב"ה מונע ממני דרכי התשובה והדרכה השי"ת ברחמיו היה מגנים בלבי כל זה התעוררות של התשובה ואמרתי במה ידעת הדברים שדברתי לפני השי"ת ואמר לי שהכיר בפרצופי כי מה שמנע עד עתה להגיד לי כל רצוני היה סיבת זמן קצוב ואז בואתי היום נשלם הזמן ואמר לי שמהיום והלאה לא ימנע ממני כל אשר אשאל ממני וכן היה :

גם אמר לי מורי ז"ל כוונה א' בקדושה ואמר לי שאע"פ שכל אדם צריך לכוין בה אני צריך לה יותר משאר כל אדם והוא כי הנה ג' קדושות הם ב' הם נקדישך דשחרית ובמנחה. והשלישית היא קדושת ובא לציון דליל מ"ש וכבר ידעת כוונת הקדושה שהיא עליית מלכות למעלה ממקומה לקבל הדעת כי דעתה קלה וז"ש הדילוג שאנו מדלגין כשאנו אומרים ק' ק' ק' כנז' בפרקי הילכות. וכבר ידעת כי כל ענייניה היא ע"י שם מ"ב ולכן צריך שתכוין בקדושה העמידה דמנחה דחול בשתי אותיות ראשונות של אב"ג ית"ץ ובקדושה העמידה דשחרית דחול תכוין בשתי אותיות ג"י באמצעות ובקדושה ובא לציון דמ"ש תכוין בשתי אותיות ת"ץ של אב"ג ית"ץ כי שם זה הראשון כולל כל שם מ"ב והוא עיקר שם מ"ב לפי שהוא בסוד ספירת החסד המתפשט בכולם כנודע ולכן כל הכוונות הם בשם זה בלבד :

פעם אחת שאלתי ממנו והיה בע"ש על השגת נשמתי וא"ל פסוק זה ולמי כל חמדת ישראל הלא לך ותליתי פניו שיבאר לי דבריו ולא רצה לבאר יותר מזה ואמרתי לו אם היו פי' דבריו שאני משאול המלך והשיב לי שלא היה רצונו לבאר ולפרש דבריו :

פעם אחת חזרתי לשאול ממנו על ענין נשמתי ואמר לי שיכול אני להשיג יותר מן המלאכים מצד גודל ערך נשמתן ושביאת נשמתי לעולם היתה לצורך גדול בעולם ואמר לי שאין בידו ורשותו לבאר יותר מזה כי לא ניתן לו רשות ושאם היה מגלה לי הענין כמעט שהייתי פורח באויר מרוב השמחה על הענין אלא שעדיין לא ניתן לי רשות לאמרו :

הר"י ארזין הגיד לי כי לילה אחת של שבת הלך לבית מורי ז"ל בחצות הלילה מרוב הקנאה שעלה בלבו לומר איך ולמה הוא היה גדול ממני בשנים והיה משועבד לי לשמוע ממני הדרוש והלך לבכות לפני מורי ז"ל והשיבו כי הוא לא בא לעולם אלא כדי ללמדני בלבד ושכל החברים לא היו יכולים ללמוד נימנו אפי' אות אחת אלא כולם צריכים ללמוד ממני כנז"ל ג"כ. גם שאל ממנו שכיון שהיו אבנים נחלים מבורא נפשי והאיך ישתעבדו לי והשיב לו שאין הדבר תלוי בזה אלא בנפש האדם עצמו שהיא ממקום גבוה :

ערב שבת אחד ראה כתוב במצחי בלשון הזה הכינו כסא לחזקיהו מלך יהודה

לכורות

נקורות שאז נגלה לי נפשו בסוד תוספת שבת ואח"כ באותו יום עצמו כעסתי על ענין א' ונסתלקה ממני ואח"כ עשיתי תשובה באותו השבוע ובע"ש השני ראה מורי ז"ל שהי' נדבקי' בי בסוד תוספת שבת רוחו של חזקיה המלך ורוחו של ר' עקיבא והזהרתי לכעוס באותו היום בביתי ועשיתי תשובה על הכעס ההוא ואמר לי שבאת לי רוחו של בן עזאי לבד ואע"פ שאינו מן השורש שלי וזה לפי שהי' התנא של ר"ע ורואה בבוקר כתוב במלאכי עקיבא בב"א :

ביום ר"ח תמוז אמר לי כי ראה נפש רב דימי מנהרדעא שהיתה מוכנת להתעבר בי לפי שהי' משורש נפשי וגם לפי שביום ההוא לויתי מת מצוה ורב דימי היתה מצוה זו בידו בתדירות ללוות מת מצוה ועל כן היה רוצה להתעבר בי וא"ל שחזקיהו המלך לא מילא שנותיו אע"פ שהוסיפו לו ט"ו שנים מאלו הוסיפו לו ועדיין היו חסרים לו שנים אחרות ושאר שנותיו זכה בהם רב דימי כי הוא היה גילגול חזקיה עצמו בלתי שום עירוב גילגול אחר עמו וזה שאמר חזקיה אני אמרתי (בדמי) ימי וכו' פוקדתי יתר שנותי כי ברב דימי היו שאר שנותיו ושאר ימיו . ואני חיים הכותב ראיתי שאלתי לי רבא האמורא שלום שני פעמים אחד בתוך תפילתי ואחד בחלום . ואמר לי מורי ז"ל כי רצה לבא לעשות שלום עם רב דימי שנתגלה עמו על שהיה עמו בקטטה ממה שעשה לו תלמידו רב אדא בר אהבה על ענין הגרוגרת שהביא רב דימי בספינה כנזכר בתלמוד :

הנה ג' ימים קודם שנפטר מורי ז"ל אמר לי אפילו אותם החבירים שהיו בכת הראשונה גמי היו רוצים להתברר בירור אחר ויכנסו אחרים תחת קצת מהם וסוד הענין זה הוא על דרך מה שבארנו בפסוק אם רעב שונאך האכילהו לחם כי הנה אלו החבירים אינם שלמים ר"ל שיש בהם מיעוט מן הזוהמא בחינת של לבוש הנשמה המעולה הנ"ל שהוא מן טיפות של אחר חניה כנ"ל ואין כולם שוים בהם כי יש מהם שרובו טוב ומיעוט רע ויש מהם שרובו רע ומיעוטו טוב ויש בינוני דהיינו שקול וכיוצא בזה כמה מדריגות ואמר לי שאותם שרובם טוב ישארו כך בודאי כי אותם האחרי' אשר רובן רע ומיעטן טוב יקחו הרע של האחרים שרובו טוב ויתנו להם הטוב שבהן ואז ישארו אלו כולם טובים ואלו כולם רעים ואמר לי מורי ז"ל כי זה היתה כוונתו לקבץ אותם יחד כי ע"י החברה והאהבה שיש בין החבירי' ימשכו זה מזה וילך הטוב אצל מי שרובו טוב ויושלם ממנו וילך מיעוט הרע ויצטרף עם מי שרובו רע . ואז כל אותם שכולם רע ילכו וישארו הפנימים מבחינת הטוב . ויאמר לי מורי ז"ל כי לסיבה זה צריך האדם מאוד מאוד שיתחבר עם אותם הרשעי' שרובן רע ומיעוטן טוב להחזירן בתשובה ועי"כ יקח את הטוב שבהם ובפרט אם יפגע בה"זה אדם שיש בו חלק הטוב שהסר בו משורש נשמתו עצמו שיקחנו ועי"כ יהיה אדם נשלם ולכן הזהירני מורי ז"ל מאד מאד לאהוב את החבירי' הנזכרים ללמדם כי ע"י זה אברור חלק הטוב שלי המעורב בהם ואקחנו ואשלים אני . ואמנם מי שהוא שקול זה תלוי כפי מעשיו אם ירצה יהיה כולו טוב או להיפך . וביום הנ"ל אמר לי מורי ז"ל כי ר"א פילכו ז"ל היה ממולע בסוד מה שאמרו רז"ל גבי אחאב שקול היה ולא יכלו לסעגשו מן השמים להטותו לצד הרע כי אם ע"י רוח נבות · וגם מן אחאב עד ר"א פילכו הנ"ל שהם משורש אחד נשאר תמיד בינוני ושקול וזה הטעם שהיה מורי ז"ל רוצה לסלקו מתוך חברתינו ולהיותו שקול לא היה יכול להסירו עד שאירע לו כעס גדול בע"ש עם הר"י ארזין נר"ו ואז התחיל ונטה לצד הרע אבל על כל זה היה מיעוטו טוב עדיין ואז הוסר מתוך חברתינו . ולהר"י ארזין אמר לו שהם בא אביו לנפת בשנה

בהוא שנה הוא היה נספד ומלבד זה גם בא ביום שדחו לפר"א פלנו היה רוצה לדחותו בודאי גם הוא. הר' יונתן בן האגים ז"ל רובו טוב ואין בו ספק שיעלה לצד הרע והר"ר גדליה לוי גם כן רובו טוב ואין ספק הר"ר יצחק הכהן ז"ל היה רובו טוב ויש בו ספק ולא מפני החסרון האמונה במורי ז"ל רק סיבה אחר' ולא רצה לפרשה הר"ר שמואל אוזידא רובו טוב ויש בו ספק שיחזור בו הר"ר אברהם גבריאל והר"ר שבתי משה והר"ר יהודה משען והרי"ן עבול המוגרבי נדחו לגמרי אבל הר"ר משען יש עדיין קצת ספק ולי אני הכע"ד אמר לי שהיה עתיד לבוא עלי נסיון גדול אם אעמוד בהבטחת מורי ז"ל שכוונתו היה להזיך כל החברים שלי ולא ישאיר כי אם שלשה או ארבעה בלבד :

ספרו לי מגידי אמת כי בארץ רחוקה הנקרא בזמ' שנכנס הרוח בבת רפאל ענין ממש כנ"ל נכנס רוח ה' בנערה בתולה והיתה דורש להם ענייני התשובה על דרך הרוח הנ"ל ואחר כמה חדשים נפטרה הנערה ההוא :

גם פה דמשק חודש שבט שנת הש"ע בא שיך אחד שלהם מארץ רחוקה והאומרי' עליו שהיה יודע עתידות ואומר לעם פלוני עבר עבירה פלונית בשעה פלונית וכו' וצדקו והתחילו העם להתאסף אליו והיה מבזה דת הישמעאלים ומשוגע שלהם עד נפלאה והרגוהו תיכף קודם שיתפשט עניינו תשעה ועשרים בשבט :

אמר המעתיק חיים הלוי גם פה מצרים שנת התפ"ה הירע כנ"ל שבא איש אחד כנ"ל מארץ רחוק ואמר שהוא נביא יהיה מבזה ומבטל דת הישמעאלים ונביא שלהם ואחר שבעה ימים הרגוהו קודם שיתפשט ענינו בין ההמון :

סיפר לי הרופא הר"ר אברהם בן יע"ש שהיה משרת למלך ספרד ובהיותו נותן לו מים לרחוץ קודם הסעודה נכנס כומר אחד ואמר למלך דע כי י"ד שנה ראיתי בלילה על משכבי בהקיץ שני מלאכים ואמרו לי שאומר לאביך שהיה אז חי שיזהר מלהכביד עול על אנוסי היהודים ואם יכבד ימות במיתה קשה ורעה ולא שמע לדבר שאמרתי לו. וכן היה שמת מיתה קשה שאין כיוצא בו שבאו עליו כנים לאין קץ פתאום וכל העולם תמהו על המכה ההוא שהיו רבים כעפר הארץ והיו מחליפים המטה והסדינים וכהרף עין באים לרוב כבתחילה וסוף דבר המיתוהו וידעו הכל כי אצבע אלהים הוא ואח"כ מלכת אתה תחתיו והיום שבעה שנים חזרתי לראות השני מלאכים כבתחילה בהקיץ על משכבי ואמרו לי לך אמור למלך שהוא חושב מחשבות רעות על האנוסים להפקידם ברמאות שכולם יתקבלו במלכותו ואח"כ יהרוג כולם ורעה גדולה תבוא עליו על ככה ואני לא רציתי לבוא להגיד כל הנ"ל לא לך ולא לאביך כי אמרתי אולי חלום הוא והחלומות שוא ידברו ואביך שמע מזולתי בשמי אבל אני לא אמרתי לו כלום ועתה בשנה זו הייתי בע"ו בידו. וחזרתי לראות בהקיץ שני המלאכים הנ"ל וחרבותם שלופות בידם ויבקשו להתיז ראשי על שהודיתי להם לבוא אליך ויאמרו לי לך אמור למלך כי הנה גם הוא אנוס בן בנה של מרת פלוני מ"ב א' היהודים ודי' ולמה שונא והורג ליהודים אשר הם אנוסים כמוה' וידוע ידע באמונה כי המלכות תפסק ממני. ויען המלך ויאמר לו והנה מעתה אמליך את בני ההוא והאמר לו אתה דע כי הוא ימלט כי בימיו יבוא איש א' משבט יהודה דרך ים אוקיינוס למחוז פרטוגאל ויהרוס מלכותך ומלכות כל הנוצרים אז שלח המלך אחר האינקוויזידור הגדול להודיעו משפט ההוא ויאמר המלך הכניסוהו עתה לבית הסוהר אז אמר הכומר להאינקוויזידור דע לך כי מחר תמות וקודם שתמות יותן אות ומופת בשמי' לעין כל שיראה באויר היום כוכב אחד כשיעור שאר הכוכבים וכולו אדום כדם בחציו העליון ולמטה כעין דם וניחם

הנקראת

נקרא מאמריאה ובקלתי התחתון שני זנבות הארוכים כשיעור עשרה קניות והא' קצר מעט מחבירו וכן היה וכשראה המלך כך לוה לפוליאו מבית הסוהר והניחו בפלטרין שלו כעין הסהדרין שלא יצא חוצה וכל זה מפני השרים המקשים ביהודים ואעפ"כ כל הימים הם מתלחשים יחד המלך והכומר בסתר בענייני התורה הישנה שלנו ואהבו כבבת עינו אז אמר לו הכומ' דע כי אומרי' לי המלאכים הנ"ל שהנה אביך לוה לפני מותו שיזהר מלעשו' מלחמה עם מ"ך פראנסייא כי בשלום יהיה שלום לקיום אל כל אומות הנוצרים ואתה מבטל עתה לוואה זו כדי שיתחיל החורבן והאומות הנוצרים ועשה כך וכך בתחבולה על ידי איש שמן הורג מלך פראנסייא וכן עשה למלך אחר ג' שנים בתחבולה הרגו ע"י איש שמן וגם נתן לו עלה מפי המלאכים איך יעשה שלום עם אומו' פלאנדרים אשר זה שמונים שנה לא שקטה מהם המלחמה וזה גורם קלקול גדול ונזק למלך ספרד ושלא יכול לעשות זה כי אם על ידי שישלים תחלה עם דוקי אינגל"א טייר"א ואח"כ על ידו יהיה השלום וכן עשה והצליח וזה היה בשנת אלף תק"ג לנוצרים בע"ו להאריך והכומר הנ"ל אמר' שהיה מהאנוסים וזה הר"ר אברהם הנז' סיפר לי שהולך עם ספינות מלך פורטוגאל ביום אוקינוס להאיבאלא אי ספאנייא נפיירו ולמונדיניא בו ומשם הוליכם הרוח לעיר אחרת גדולה לאין קץ ומשם מלכות אינדייאנוס אוכלים בשר אדם וסיפרו להם כי שם במדבר השם רחוק מהם מלכות דניאל היהודי עם רב כחול אשר על שפת הים ושנים מהם יצאו רבבה מפחדו שוברי' אחדים מדבריים אשר נערים ההם הזקים מאד ס' מהם ינוסו ק' אנשים רק עין א' במצחם ומעמידים על הספר בקלה ארצם מפחד המלך דניאל ועל כל זה אם יבואו אליהם שני אנשים מאנשי דניאל היו מבריחים רבבה מאנשי המדבריים ההם וכל זה היה יודע מלך ספרד בהצליח האמת בלי שום ספק ושמע מהאינדייאנוס הנ"ל ששם הגלוי הנ"ל אשר עליה העיר רונפאל והיא תחת קוטב דרומי י"ד:

בשנת שס"ה באה ספינה מוינלייאה לשיני' ובא זקן אחד מאנשי הדרוש ושמו קוריאל אשר בלה ימיו והזיקו והוא קאפיטאן על ג' גאלייאס משיטע בים והוא במדינתו כמו שר ואחיו היה קרדינאל ברומי ומדרגתו הוא לעלות לפאפא והזקן ההוא הניח שררתו ועשרו לאהבת תורתינו הקדושה הוא כי באילו הוא פורטוגאל בא א' קרוב למלך ואמר לו הנה זה י"ד שנים נראה אליו נבואה ולא אמרה זאת ועתה בא המלך פניה ואמר לו שאם לא יגיד דבריו אלה יהרגנו ויאמר שוא בלבו אוי לי אם אומר שמא המלך יתפשני בבית הסוהר אוי לי אם לא אומר שאהרג ולכן טוב לי שיושיבני עד עת בא הגואל ויוליאני ממנה ואלו הם דברי נבואתו היום לסוף שתי שנים יקום גואל מזרע דוד המלך ע"ה ויוליאני מן המאסר וזה לכם האות הראשון כי גדול האנקיזודורים ימיה מהיום ול"ה ימים ואות השני שבזה הלילה יצא כוכב בזנב ארוך על ארמון המלך והאות השלישי שמכים ולסוף שתי שנים ימות המלך בעצמו אע"כ ושני האותיות הראשוני' נתקיימו ככל אשר דבר וכראות המלך כי המליך את בנו הקטן בהיותו כי ירא מן האות השלישי פן ימות הוא וימלוך אחר שאינו מזרעו וישב את הרואה הנ"ל בבית הסוהר כאשר דיבר הרואה בעצמו ושני השנים הנ"ל נשלמות בחנוכה של שנת הש"י וכן העידו בני אדם הבאים עם הזקן הנ"ל שכל הדברים הדיבר הרואה הנ"ל ובכתב ששולח מוינלייאה ליוני' הוסיפו כי שני אנקיזודורים היו ובניהם מתו והם ספק ומנגש

והחוגר ולכן המליך מלך ספרדיא בנו הקטן ובן השפחה הרביה מפני שינוי המזל כי באולי לא יאבד מלכותו ואמנם מיתת המלך לא הוזכר בכתב זה גם כתבו כי נרוב המקומות מהמצריים בפרט באנטוכיא הקילו עולם מעל צווארי האנוסים בתכלית האחרון והיו מכבדים אותם בכבוד גדול :

שנת השל"ט כשהייתי בירושלים בא אלי גוי אחד בנאי ואמר לי חלמתי בזו הלילה שמכותל הבית הזה שאתה דר בו היה יוצא מעיין מים חיים ומשקה לכל העולם :

גם בא אלי פגיל שהיה מושכר לי ביתו והשכים בבקר וירכב על הסוס ויבא אלי ויאמר בכל הלילה הזו לא ישנתי מרוב מחשבותיו על חלום א' נפלא שראיתי ועל זה קדמתי בהשכמה ובאתי לראות אם יש שום שינוי בביתי אמש בליל כל הלילה בחלומי כשהייתי נכנס לביתי וראיתי מטות מלאו' מהלעוש משי וכסף וזהב גם כל הכתלים בנוים מאבנים טובות ומרגליות מבהיקות כשמש ומכותל דרומי יוצא לחוץ מעיין מים חיים ומשקה לכל העולם ואפי' לגוים :

שנת השס"ה כ"ט לתמוז ליל מ"ש חלם הר"ר אליה עמיאל שהיינו אני והוא בצפת ואמרתי לו בא עמי כי אני רוצה לקבץ כל הצדיקים ונלך לבהמ"ק הלם למערת ר"י בר' אלעאי והיה יפה תואר ושמן ובעל בשר ואמר לי לך אצל אדונים והלכתי שם וראיתיו עם עשרה חכמים לומדי' עמו ומשם לר' יוסי דמן יקרא ומשם להלל ושמאי ורשב"י ור"א בנו ור"י בן קיסמא ור' פנחס בן יאיר ומשם לר' יוסי הגלילי ומצאתיו כותב ס"ת א' ויאמר המתינו לי עד שאכתוב שלשה תיבות הללו ואלו הן ה' ילחם לכם ומשם ליונתן בן עוזיאל ומשם חזרנו לצפת להושע בן בארי ומוהר"י קאר"ו והר"ר שלמה אלקבץ והר"מ קורדואירו הר"ר יעקב נויתו והר"ר אלעזר אזכרי' והבא מארי ועמהם גלאנטי שהיה עדיין חי ומשם לרבי יוחנן בן זכאי לר' עקיבא ולר' מאיר ומשם ליונה בן אמיתי ומשם לרבינו הקדוש והואצו כתואר מורי הר"מ אלשיך ז"ל ומשם ליוסף הצדיק ויהושע בן נון ואלעזר ואיתמר ושבעים זקנים וכלב בן יפונה ומשם לגד החוזה ומשם לאדם הראשון ואברהם יצחק ויעקב ואלו הארבעה לא היו קבורים אלא הם ישנים שוכבים במערה ואבוקה גדולה מאד לפני אדם הראשון לבדו ושלהביות ואבוקות נראות עד אין נכללין בכלל השלהבות הגחלות של האבוקה מראשה ועד סופו ושאלני ר' אליה הנ"ל מה המה אלו השלהביות ואמרתי לו הן כל נשמות הצדיקים אשר הם כלולות בנשמת אדם שהיא האבוקה עצמה והם כדמיון הנרות לפני האבוקה ומשם הלכנו עם כל הצדיקים הנ"ל לבהמ"ק ושם מערה אחת תחת בהמ"ק ושם היה זקן אחד מופלג ולא הודעתי לר' אליה הנ"ל את שמו ועמו היה יושב מורי ז"ל האשכנזי ואמר מורי ז"ל הביאו לפנינו את יעקב אטאפלפיא וילך הר"ר אליעזר אזכרי והר"ר ר"מ גלאנטי ויביאוהו שם וכל הצדיקים הנ"ל כולם לבושים לבנים ואני ג"כ הייתי לבוש ציץ א' ולבן . ויעקב הנ"ל בא לבוש שחורים ומעוטף שחורים במסוה על פניו וראשו וזקנו . ויצו מורי ז"ל אל שני חכמים שהביאוהו להסיר מעליו כסותו השחורה וילבישוהו מעיל קטן לבן מגיע עד כרעיו בלבד עשו לו כן . אבל המסוה הנ"ל אמר להם שימתינו שעדיין אין זמנו להסירו אח"כ צוה אותי מורי האר"י ז"ל שאלך לחגי הנביא שיכתוב לי שטר בידו בכל מה שעבר ונלך ונמצאהו יושב במערה על גבי האיצטבא ונר דולק לפניו ויכתוב ויחתום בידו ויתן בידי ואני נשאר במערה ולא בא עמם לבהמ"ק כספר הצדיקים הנ"ל ובעודי מדבר עמו הלך ר' אליה הנ"ל ויספר למורי ז"ל

אמן

ונתן לו הספר ההוא ואז הזקן ז"ל היושב שם פתח פיו ואמר לר' אליה ,מור לה"ר חיים שזכור יזכור ואל ישכח את הדברים אשר נדברנו זה כמה ימים אליך שבת בבית הכנסת אחד שהבטיחני לקיימם והם דברים שהוא מוכרח לעשותם ואני עדיין עם חגי הנביא ומשם שמעתי כל דברי הזקן כי קרובה מערת חגי לבית הכנסת ותמהתי כן העשה ושמתי ידי על ראשי כמו שמודה לקיים הדבר ההוא ויקץ והנה חלום ויהי אח"כ ביום השבת הבאה באשמורת היה ר"י אבוהלעפייא מטייל בבה"כ ושונה משניות והנה פתאום לקחו כובעו השחורה מעליו כי לא היה לבוש בתי ידים ולא הרגיש מי לקחו ויפן אחריו ולא ראהו והיו שם שלשה אנשים אחרים ולא ראו מאומה ובערב שבת הבאה עשה שלום עמי ופייס הוא והלאה קבל עליו לבוא הוא תלמידו בכל יום הלי שעה ושאפרש לו מעט מספר הזוהר דרך פשט בכבד והזר בו :

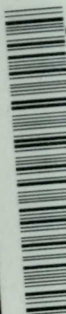
שנת השס"ט כ' ימים לאדר שני חלם שמואל בני שהיה אז יום הדין הגדול והיה ר"ע ואדם הראשון דיינים לכל באי עולם והיו יושבין בחדר ביתי האמצעית אצל החלונות וברוך בן נריה היה השוטר שלהם והי' ברוך הנ"ל יושב בביתי החיצונה מלקה לר"ע ור' יהושע כי אין איש נמלט מיום הדין כנודע מפ' למה הרגזתני לעלות . ואח"כ היה מלקה להמן האגגי והיה בני תמה מה זה להיות המן האגגי נידון אצל גדולי עולם הנ"ל ויאמרו לו לפי שתלמידו האחד הסמוכה להם יצא משם רב שמואל בר שילא והוא הנידון עמהם ואינו הוא המן כמו שאתה חושב . אח"כ הכניסו לדין בחדר הנ"ל חכם אחד שהיה נקרא בשמו חכמים וישאל עליו מי הוא זה ויאמרו לו מאן חכמים ר"מ ודע אותו ויצא זכאי בדין ואז דיבר בני דבר א' ונער בו ר"מ וייהר לבני ויאמר לו ר' מאיר מלחק אני עמך כי אנחנו קרובים בנשמותינו ואנחנו משורש אחד וידבר לו דברי פיוסים ואח"כ הכו את ברוך בן נריה ואמרו לו הנה בתחלה היה ראוי להקרא ארור ע"י ענין א' ואח"כ נכנסת בכלל ברוך וצריך שתקבל עונש כל זמן הראשון אמר ברוך כיון שכבר נכנסתי לכלל ברוך ע"י ירמיה הנביא קרובי נטהרתי מכל מה שעבר ואז פטרוהו מן הדין ושאל להם בני מפני מה אין אבי יושב פה עמכם והנה הוא בעל הבית הזאת ויאמרו לו וכי אין אתה יודע שאביך הוא ר' עקיבא ואם כן כאילו הוא בעצמו יושב פה . ודע כי אביך הוא ג"כ אדם הראשון העומד פה . ויאמר להם הלא כל הנשמות כלולות באדם הראשון ויאמרו לו איני דומה כי כל שאר הנשמות הם רק כלולות בדרך כלל . אבל אביך הוא אדם הראשון בעצמו מהיותר מובחר ומשובח שבו :

תם ונשלם

Presented to the
LIBRARY
of the
UNIVERSITY OF TORONTO
by the
CANADIAN FOUNDATION
for
JEWISH CULTURE

BM
755
V48A3
1899